

BROJ 41. / GODINA: XLI. / 2019.

Curčak

20Kn

LIST UČENIKA OŠ DR. MATE DEMARINA MEDULIN

↓ Posjet Vukovaru

↓ Petaši na putu po Istri

→ Naši stolnotenisači na državnom natjecanju u Poreču

↑ Glazbom i plesom protiv nasilja

← Nadogradnja škole u punom zamahu

Sadržaj

U radu s djecom najvažnije je djecu razumjeti, intervju s ravnateljicom Emanuelom Pinzan Chiavalon	3
Stvaramo bolji svijet	5
Prvi koraci budućih znanstvenika	6
Posjet Znanstvenom centru i planetariju u Trstu	7
Naš glas za Zemlju	8
Šetnja jadranskim podmorjem, intervju s mr.sci. Majom Cvek	10
Projekt: Budućnost treba prošlost	12
Literarno-likovne kreativne stranice	14
Fotostrip: Tajanstveni posjetitelj	20
Čarolija proljeća	23
Godine odrastanja	25
Mali savjeti za velike promjene	29
Škola u kojoj su djeca nasmijana, intervju sa psihologicom Sonjom Štević-Mijošek	30
Vremenska kapsula - što smo poslali u budućnost?	31
Svako putovanje - novo znanje	32
Sličice iz školske svakodnevice	36
Sportske stranice	41
Naši uspješnici	43
Sretno, osmaši!	44

Uvodna riječ

DRAGE ČITATELJICE, DRAGI ČITATELJI!

Iza nas je važna godina, godina velikih promjena i novina. Nakon dugo godina iščekivanja napokon je počela nado-gradnja škole i izgradnja školske dvorane. Naša očekivanja su velika jer ćemo novim prostorima riješiti mnoga organi-zacijska pitanja i poboljšati kvalitetu nastave, a o sportskoj dvorani.... upravo njoj se učenici najviše raduju! Na dužnost ravnateljice ove je godine stupila Emanuela Pinzan Chiava-lon, o svojim planovima, željama i viziji buduće škole poraz-govarala je s našim novinarima.

Zbivanja tijekom godine, u matičnoj i u područnim školama, bila su brojna i bogata. Izdajamo dio aktivnosti i događanja, susreta, razgovora, putovanja, radionica, projektnih nastava, natjecanja i nagrada. Upoznavali smo nove djelatnike škole, razgovarali sa starim i novim prijateljima, obuhvatili različite teme - od osobnih preokupacija do širih društvenih zbivanja. Svaki je trenutak bio dragocjena prilika za promjenu, razvoj i napredak.

Naši su učenici ostvarili sjajne uspjehe na smotrama i na-tjecanjima znanja, potvrđujući da jedino marljivim radom stižemo do cilja, a naš je izrečen starom mudročcu: Znanje, imanje. Naši, već prekaljeni, sportaši postigli su zapažene rezultate na općinskim, županijskim i državnim susretima potvrđujući da se jedino ustrajanim trudom na treninzima stiže do pobjeda. O svemu čitajte u novom broju Cvrčka!

Opraštamo se s još jednom generacijom osmaša s toplim željama da svatko od njih hrabro i odlučno krene, riječima Ratka Zvrka, *svojom cestom, (...) niti lijevo niti desno, po širo-kom hodaj usko, a napni se kad je tijesno.*

Najiskrenije zahvale upućujemo svim roditeljima i vanjskim suradnicima koji su nas nesebično podržavali i pomagali, materijalno i moralno.

Iza nas je radna i uspješna godina, pred nama odmor i uži-vanje u bezbrižnom ljetu. Pozdravljamo vas do ponovnog susreta u rujnu, u novoj i ljepšoj školskoj zgradi!

Uredništvo

→ Novinarska grupa

Cvrčak br. 41 / Godina: XLI.

Učenički list Osnovne škole dr. Mate Demarina Medulin Munida 3, 52203 Medulin / tel. (052) 576-324, 576-005 ured@os-mdemarina-medulin.skole.hr

Odgovorna urednica: Emanuela Pinzan Chiavalon

Urednica: Tina Ribić / *Likovna urednica:* Mirjana Konta /

Lektura i korektura: Tina Ribić / *Učeničko uredništvo:* Sara

Lorencin, 7.a, Emili Radolović, 7.a, Hana Vlačić, 6.a, Petra

Pulić, 7.a, Livia Poldrugo, 7.c, Jana Blašković, 7.c, Emili Ilić,

7.c, Tia Trošt, 7.c, Bojana Vrbljanac, 7.c, Moris Sficco, 7.c,

Petra Vlačić, 5.a / *Fotografije:* učenici, roditelji i učitelji /

Tisak: MPS

U radu s djecom najvažnije je djecu razumjeti

Ove je godine na dužnost ravnateljice stupila Emanuela Pinzan Chiavalon, profesorica glazbene kulture, i to je bio razlog da s njom porazgovaramo o novom radnom mjestu, o njezinim planovima i očekivanjima, a ponešto i o njenom privatnom životu. Kao i u svakodnevnim susretima pokazala se spontana, vesela i spremna za razgovor, stoga nam je s njom vrijeme proteklo brzo i zanimljivo.

➤ Ravnateljica s učenicima

O DJETINJSTVU I ŠKOLOVANJU - UVIJEK SAM ŽELJELA BITI UČITELJICA

Kakve uspomene nosite iz svoje osnovne škole? Jeste li kao dijete voljeli školu i kakvi ste bili kao učenica?

Kao dijete sam jako voljela školu i bila sam odlična učenica. Bavila sam se svime i svačime, sudjelovala sam u svim aktivnostima u školi, od literarne, dramske grupe, zбора... sve mi je bilo super.

Sjećate li se svojih učitelja? Kakvi su bili, u kakvom su Vam sjećanju ostali?

Najbolja mi je bila moja učiteljica Slobodanka Panev-Radina od 1. do 4. razreda. Ona mi je uvijek bila veliki uzor i uvijek sam govorila ću biti učiteljica kao i ona. To sam i postala. A i ostali učitelji su mi bili dobri.

Koji ste predmet najviše voljeli? Što ste kao dijete željeli postati kad odrastete?

Sve predmete sam voljela, nema ni jednog predmeta koji bih izdvojila. Voljela sam i glazbeni, i likovni, i hrvatski i matematiku. Sve mi je bilo zanimljivo jer cijeli život učim i volim učiti o raznim stvarima. A što sam željela postati kad odrastem? Učiteljica! To se i ostvarilo.

Što ste studirali i zašto ste izabrali upravo taj studij?

Studirala sam glazbenu kulturu, tada se to nametnulo ko normalan slijed i izbor jer sam završila osnovnu i srednju glazbenu školu. A kako je to bilo ratno i poratno razdoblje koje je na žalost utjecalo na sve nas, sve naše obitelji i odluke, moja obitelj je bile za to da ostanem studirati u Puli. Moj je brat tada studirao i doktorirao veterinu u Zagrebu, a ja sam ostala studirati u Puli.

RAD S DJECOM - VAŽNO JE DJECU MOTIVIRATI DA UČE RADI ZNANJA

Gdje ste još radili i gdje vam je bilo najzanimljivije raditi?

Radila sam na televiziji, to mi je bilo jako zanimljivo jer sam bila voditeljica i urednica dječje emisije Mali svijet, radila sam s djecom školske i predškolske dobi, pratila sve projekte, upoznala mnoge odgojiteljice, učitelje, ravnatelje što mi je bilo veliko i lijepo iskustvo. Radila sam na Radio Puli jedno vrijeme, u školi u Vodnjanu, Juršićima i sad sam tu.

Volite li raditi s djecom i zašto? Što je po Vama najvažnije u radu s djecom?

Da, jako volim raditi s djecom, zato i jesam učiteljica, i po meni je najvažnije u radu s djecom - djecu razumjeti. Vi, djeca, gledate nas odrasle kao uzor, svoje roditelje, učitelje, ravnatelje. Vi nas promatrate i ponavljate naša ponašanja. U radu s djecom važno je biti čovjek. Kada vas odgojimo, možemo vas i obrazovati. Važno je da vas učitelji potiču da učite radi znanja, a ne ocjena. Ne da diktiramo iza katedre, već da vas motiviramo da usvojite znanje kao trajno, i uvijek sam tako radila. Kad odrastete i dođete u novu sredinu, da imate znanje koje možete iskoristiti.

➤ Nastavak na idućoj stranici

O NOVOJ ŠKOLI - U ŠKOLI TREBA VLADATI POZITIVNA ATMOSFERA

Je li težak posao ravnatelja? Koje su po Vama prednosti, a koji nedostaci tog posla?

Nije težak posao ravnatelja, mora se puno učiti jer je to za nas sve novo, meni je cijeli jedan dio nov - upravljanje, zakoni, pravni poslovi, računovodstveni, knjigovodstveni, ali ja se trudim, učim, čitam, i nadam se da ću u tome uspjeti.

Kakvi su vaši planovi i ciljevi koje želite ostvariti kao ravnateljica škole?

Najprije da svi razredni odjeli prijeđu u jednu smjenu, da imamo dobro oformljenu stručnu službu, da se svi učitelji, učenici i roditelji osjećaju dobro, kao jedna zajednica, da svi zajedno djelujemo. Sve za dobrobit djece. Imat ćemo novu dvoranu, specijalizirane učionice, imat ćemo odlične uvjete i želim da svi zajedno to iskoristimo na najbolji mogući način. Ako stvorimo takvu atmosferu da se svi u školi osjećaju dobro - tada ću smatrati da smo uspješni. To je cilj.

POKOJE PITANJE O PRIVATNOM ŽIVOTU - O SVEMU POMALO

Što volite raditi u slobodno vrijeme?

Slobodno vrijeme najviše volim provoditi i igrati se sa svojom djecom. Djeca su mi najveći ponos. Volim kad idemo u šetnju, ili na trčanje, ili kad se bavimo sportom.

Koji je vaš najomiljeniji pjevač?

Oliver, Gibonni...

Vaša najdraža knjiga?

Najdraža knjiga mi je Pale sam na svijetu. Zna li što on shvati na kraju priče? Da je loše biti sam! Važno je u životu imati obitelj, prijatelje i ne može čovjek živjeti sam. Ako imaš sve bogatstvo na ovom svijetu, što će ti ako nemaš s kim to podijeliti.

Najdraži film?

Romantična komedija Ja u ljubav vjerujem (Notting Hill).

Najzanimljivije putovanje?

Jako volim putovati, i stvarno sam puno putovala, puno godina sam bila dio harmonikaškog orkestra Stanko Mihovilić iz Pule i s njim sam za vrijeme osnovne, srednje škole i fakulteta proputovala skoro cijelu Europu. I to je bilo veliko iskustvo. A sada... teško je izdvojiti...

Gdje vam je ipak bilo najljepše?

Svugdje, i u New Yorku i Parizu i Rimu..Londonu... svugdje je lijepo, ali doma je najljepše!

Imate li kućnog ljubimca?

Imamo psa Galu. Došla je k nama šepajući prije dvije godine. Otkrili smo da je njena vlasnica otišla na studij u Rijeku i dogovorili se s njom da ćemo se brinuti o psu, a ona je može, kad god hoće, obići. I tako sad imamo Galu.

Što smatrate svojim najvećim osobnim uspjehom?

Najveći uspjeh su mi moja djeca.

ZA KRAJ - PAR ŽELJA I PORUKA NAŠIM ČITATELJIMA

Da Vam zlatna ribica može ispuniti tri želje, koje bi to bile?

Sreća, zdravlje i veselje za svih.

I za kraj, koju biste poruku uputili čitateljima našeg školskog lista?

Da nas i dalje prate, sudjeluju, podržavaju i pomognu na sve načine, a mi ćemo dati sve od sebe da budemo što bolji.

Ravnateljici želimo puno uspjeha u radu, da joj se ostvare želje i da naša škola bude sve bolja.

Emili Ilić, Tia Trošt, Jana Blašković,
Livia Poldrugo, Moris Sficco, 7. c

Dan ružičastih majica i ružičastih balona

28. veljače 2019. učenici, učitelji i ostali djelatnici škole, odjeveni u ružičaste majice, okupili su se u školskom dvorištu i uputili svima poruke mira i nenasilja. Prigodnim programom obilježavanja svjetskog Dana ružičastih majica upozorili su na problem vršnjačkog nasilja. Uz pjesmu, ples i ružičaste balone odaslali su svoje želje da sva djeca žive mirno, bezbrižno, prihvaćena od svojih vršnjaka.

PORUKE NAŠIH UČENIKA DJECI I ODRASLIMA

Budite dobri ljudi, nasilje samo donosi probleme, razmišljajte o budućnosti jer dobro se dobrim vraća, a zlo donosi drugo zlo.

David Bolković, 7. a

Neka među ljudima vlada mir, ljubav, prijateljstvo, poštovanje, zajedništvo i tolerancija. Samo takav svijet može uspjeti.

Sara Rojnić, 7. a

Kad bi se nasilnici stavili na mjesto žrtve, vidjeli bi i razumjeli što oni osjećaju. Ne bismo trebali činiti drugima ono što ne želimo da drugi čine nama.

Arta Imeri, 7. a

Mi živimo mirno i sigurno, željeli bismo svoj djeci svijeta da žive kao i mi, da imaju sretno i bezbrižno djetinjstvo.

Petra Pulić, 7. a

Glazbom i plesom protiv nasilja i netolerancije

17. 10. 2018. ODRŽAN JE KONCERT GRUPE NIGHT EXPRESS U ŠKOLSKOJ BALON DVORANI POVODOM SUDJELOVANJA NAŠE ŠKOLE NA NATJEČAJU „LUKA RITZ» ZA PROMICANJE TOLERANCIJE I ŠKOLE BEZ NASILJA ZA ŠKOLSKU GODINU 2017./2018.

2008. godine Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta utemeljilo je godišnju nagradu "Luka Ritz" za promicanje tolerancije i škole bez nasilja. Nagrada nosi ime po Luki Ritzu, srednjoškolcu, koji je preminuo u svojoj osamnaestoj godini od posljedica napada nekolicine mladića, na povratku kući. Ime Luke Ritz postalo je simbol tolerancije, nenasilja i aktivizma u borbi protiv vršnjačkog i uličnog nasilja.

Prošle školske godine učenik PO Šišan Gregor Drandić na inicijativu svoje učiteljice Dejana Posavac, učenika iz razrednog odjela i Razrednog vijeća prijavljen je na Natječaj za netoleranciju prema nasilju organiziranom od strane Organizacije Luka Ritz. Kao sudionik nagrađen je novčanom nagradom koja će poslužiti nabavci nastavne opreme za PŠ Šišan. Tim povodom organiziran je nastup grupe Night Express Band i posvećen Gregoru Drandiću, kao i svim učenicima koji svojim ponašanjem pridonose duhu nenasilja i tolerancije u školi. Uoči početka koncerta povelili smo kratak razgovor s Gregorom u kojem smo ga zamolili da kaže nešto o sebi i osvojenoj nagradi.

U koji razred ideš?

Idem u 3. razred u PŠ Šišan.

Tko su ti najbolji prijatelji?

Moje najbolje prijateljice su Ema, Monika, Gaia, Lana...

Voliš li školu i koji ti je predmet najdraži?

Da, volim školu, najdraži predmet mi je likovni.

Koja ti je knjiga najdraža?

Volim čitati enciklopedije o životinjama, a želim pročitati knjigu Kralja lavova.

Čime se baviš u životu?

Volim voziti bicikl.

Jesi li očekivao nagradu?

Ne, nisam.

Kako si se osjećao kad si čuo da si dobio nagradu?

Osjećao sam se savršeno!

Znaš li zašto te učiteljica predložila za nagradu Luka Ritz?

Da, jer se nikad ne svađam i jer sam poslušan i pristojan.

Kako se osjećaš danas?

Malo sam nervozan i jako uzbuđen.

Usljedio je odličan koncert grupe Night Express koja doista zna što je dobra zabava i kako pokrenuti i stare i mlade na plesne vratolomije. Koncert pamtim kao odličan provod za sve učenike, učitelje, roditelje i ostale dobrodošle goste - dobar primjer kako se glazbom i plesom može najbolje istupiti protiv protiv nasilja i netolerancije.

Iva Šimić, Lais Queiros Popović, 8. b

Intervju s Patrikom Blaškovićem

➤ Patrik Blašković

Višnjan je mali istarski grad smješten u zapadnom dijelu Istre. Svjetski poznat postao je po Zvezdarnici koja je nastala 1992. godine, a naknadnim odlukama Astronomskog društva Višnjan i Znanstveno edukacijskog centra Višnjan 2005. g. postala je astronomski institut. U razdoblju od 1995. do 2001. godine zabilježeno je 1749 otkrića asteroida. Zvezdarnica Višnjan je po broju otkrivenih asteroida jedna od dvanaest najplodnijih zvezdarnica. Od 2001. g. rad zvezdarnice postao je otežan zbog svjetlosnog onečišćenja nad Istrom i zbog nivoa sjaja noćnog neba onemogućeno je promatranje nebeskih tijela. Danas je Zvezdarnica Višnjan najaktivnija po popularizacijskim i edukacijskim projektima koji uključuju programe za učenike svih uzrasta. Korado Korlević s kolegama u Višnjanu otkrio je 947 asteroida, od kojih su dva dobila njegovo ime. Svoje znanje nesebično dijeli održavajući niz edukativnih radionica za djecu i mlade.

Ove je godine u znanstvenom kampu sudjelovao naš bivši učenik Patrik Blašković, danas polaznik Prirodoslovno-matematičke gimnazije u Puli, a njegovo iskustvo bilo je važno i vrijedno da ga podijeli s našim čitateljima.

Što te potaknulo da se prijaviš za sudjelovanje u znanstvenom kampu u Višnjanu?

Nekoliko prijatelja mi je preporučilo kamp, pa sam odlučio malo o njemu potražiti na internetu, i to što sam pročitao o njemu me privuklo. Osim toga, moj tata, koji je učitelj informatike, rekao mi je da su neki njegovi učenici posjetili taj kamp i da im se svidjelo.

Kako je organiziran rad kampa?

U kampu je svaki mentor imao svoju temu, odnosno projekt i grupu učenika s kojima je obrađivao taj projekt. Bilo je tema o geografiji, biologiji, kemiji, fizici i forenzici. Na početku kampa petero mentora predstavilo je svatko svoju temu nakon čega su sudionici kampa odlučili kod kojeg mentora će biti i koju temu bi najradije željeli obrađivati.

Sudionik može biti svaki učenik od petog razreda nadalje i mora imati najmanje dvije preporuke učitelja. Ja sam dobio preporuke učitelja Saše Lakića iz kemije, učiteljice Anamarije Božić iz matematike i učiteljice Jelene Korenić iz fizike. Radionica je trajala četiri dana s ukupno tri noćenja.

Kako je izgledao vaš cjelokupni radni dan?

Spavali smo u dormitoriju koji se nalazio u maloj zgradi s jednim katom blizu Osnovne škole Višnjan. U dormitoriju je bilo pet ili šest soba za učenike, a za mentore su bile namijenjene dvije sobe. Smještaj je bio spartanski (skroman), u svakoj učeničkoj sobi bila su četiri kreveta na kat, s malom kupaonicom. Radionice su se održavale u nekoliko različitih laboratorija koji su bili u sklopu dormitorija.

Dizali smo se u otprilike u 7:30, 8:00 sati. Prvo smo imali doručak koji su postavili prethodno zaduženi učenici za jutarnju smjenu. Nakon toga smo u laboratoriju radili eksperimente, proučavali njihove rezultate i bilježili ih. Radili smo otprilike do podneva kada smo imali ručak. Nakon ručka smo nastavili s radom do otprilike 19:00 sati navečer, kada smo imali večeru. Poslije svega toga smo išli spavati. Tijekom dana imali smo slobodnog vremena, odmora koji su najčešće trajali po 15 minuta i iskoristili smo ih tako da smo išli u trgovinu po piće ili grickalice.

Nakon večere trebali smo predstaviti što smo do tada radili pred ostalim grupama, a jedne večeri nam je Korado Korlević predstavio svoju prezentaciju o budućnosti čovječanstva.

Tko je bio mentor tvoje grupe i koju ste temu obrađivali?

Moja mentorica je bila Ana Urošević i naša tema je bila proučavanje denaturacije amilaze i u kojim se uvjetima dešava. Amilaza je enzim koji pomaže kod probavljanja hrane, mi smo proučavali pod kojim temperaturama i pH vrijednostima najbolje funkcionira.

Što ti je bilo najzanimljivije?

Najzanimljivije mi je bilo to što smo odrađivali praktične zadatke za razliku od redovne nastave gdje većinom obavljamo računske ili teorijske zadatke. Svidjeli su mi se ljudi koje sam upoznao u kampu i dalje sam u kontaktu s njima

Jesi li zadovoljan svojim sudjelovanjem u znanstvenom kampu i hoćeš li ponovno sudjelovati u njemu?

Vrlo sam zadovoljan svojim radom u kampu i sve mi se sviđelo. Vjerujem da ću ponovno sudjelovati u kampu sljedećeg ljeta. Preporučio bih svim učenicima koje zanima znanost i žele saznati kako izgleda laboratorij i kako je raditi u njemu, da se prijave na znanstveni kamp u Višnjanu.

Patriku želimo još puno uspjeha u budućem znanstvenom radu!

Jana Blašković, 7. c

POSJET ZNANSTVENOM CENTRU I PLANETARIJU U TRSTU

Nagrađeni projekt Tragovi u prostoru

UČENICI 7. D RAZREDA I PROŠLOGODIŠNJI NOVINARI (DANAS SREDNJOŠKOLCI) NOVČANU NAGRADU, KOJU SU PROŠLE ŠKOLSKE GODINE ZASLUŽILI OSVOJIVŠI PRVO MJESTO NA MEĐUNARODNOM NATJEČAJU NJEMAČKOG MINISTARSTVA, ODLUČILI SU ISKORISTITI ZA IZLET. O SVIM SADRŽAJIMA PROJEKTA OPŠIRNO SMO PISALI U PROŠLOGODIŠNJEM BROJU CVRČKA.

12. prosinca učenici u pratnji svojih učiteljica i roditelja Natalie Carraro i Alexandre Škifić uputili su se na jednodnevni izlet u Trst gdje su posjetili Immaginario scientifico di TS (Znanstveni centar i planetarij), Casa del Cinema di TS, počastili se pizzom i prošetali gradskim središtem u adventskom ruhu. Uz znanstvene i povijesne sadržaje bilo je dovoljno vremena za šetnju i druženje budući da je dan bio nevjerojatno sunčan i topao za početak prosinca. Lijepa nagrada za uspješan i nagrađen projekt Tragovi u prostoru!

Naš glas za Zemlju

15. ožujka na ulicama hrvatskih gradova održani su prosvjedi koji su se nadovezali na inicijativu Petkom za budućnost na poticaj Švedanke Grete Thunberg. Osim u Zagrebu, održali su se u Puli, Varaždinu, Splitu i drugim hrvatskim gradovima. Prosvjedima su učenici željeli upozoriti na klimatske promjene i opasnosti koje sa sobom donose, potaknuti odgovorne da se ozbiljno posvete tom problemu jer jedino nam čista priroda može jamčiti sigurnu budućnost.

Čista priroda - sigurna budućnost

Od samog svog nastanka Zemlja se postepeno i potpuno promijenila, što na gore, što na bolje. Do današnjeg dana priroda je jako zagađena. Ozonske rupe su sve veće i veće, glečeri (ledenjaci) se tope, a u moru su tone plastike. Čovjek po tom pitanju ne poduzima neke značajnije korake, no u budućnosti će nam se to obiti o glavu.

Neke su se zemlje priključile akcijama recikliranja i odvajanja otpada, ali neki još uvijek nisu. Nastavimo li ovako, Zemlja će biti još zagađenija nego što jest. Hrvatska se nedavno priključila toj akciji, ali jedna mala država ne može puno doprinijeti poboljšanju, ako se i druge zemlje ne priključe. Recikliranje otpada je jednostavno, odvaja se papir, staklo, plastika, bio otpad i komunalni otpad. Na žalost, plastiku najviše pronalazimo u morima. Ono što je najgore, ribe jedu plastiku. Pitamo se što čovjek unosi u sebe kao hranu ako je cijela priroda zagađena. Nedavno je do nas došla vijest o tijelu kita koje je isplivalo na obalu, a kad su ga pregledali, imali su što vidjeti. U njegovu je tijelu bilo puno plastičnih boca i vrećica. Takve pojave idu svima nama na sramotu.

→ Antonela Pilat

← Katia Kirac

→ Matteo Ljubešić

← Lea Šaravanja

A ozonske rupe... one postoje već niz godina, ali sada su se značajno proširile i povećale. Sunčeva toplina je sve veća i zbog toga se tope ledenjaci. Brojna istraživanja kažu, nastavimo li ovako, za nekoliko tisuća godina bit će mnogo manje, čak trećina, kopna. U svijetu je puno tvornica i svi žude samo za novcem. No tvornice štete okolišu, ispuštanjem plinova uzrokuju kisele kiše, efekt staklenika te uništavaju ozon. Zbog kiselih kiša brojna stabla isušuju te nam ne daju plodove niti kisik koji je prijeko potreban za život. Ne smijemo sjeći šume, vodu moramo štedjeti jer je pitke vode na svijetu jako malo, a i to malo je dobrim dijelom zagađeno naftom.

Da bismo izbjegli takve posljedice, moramo odvajati otpad, na dimnjake tvornica postavljati filtere pročišćivače, štedjeti struju i vodu te čuvati šume. Čuvajmo prirodu jer da nema nje, ne bi bilo ni nas. Čista je priroda sigurna budućnost!

Petra Pulić, 7. a

„Veliki lov na biljke“ i „Čarolija mirisnog vrta“ u produženom boravku PO Banjole

→ Cvjetni privjesci

← Medaljoni od epoks smole

Učenci produženog boravaka PO Banjole u školskoj godini 2018./2019. bili su uključeni u projekt „Veliki lov na biljke“ u organizaciji Udruge Lijepa Naša. Projekt je usredotočen na biološku raznolikost s posebnim naglaskom na biljkama i njima pridruženim vrstama.

Također, u sklopu zavičajne nastave Istarske županije, produženi boravak provodio je projekt „Čarolija mirisnog vrta“ u kojemu je naglasak na biološkoj raznolikosti: biljke i životinje u školskom dvorištu.

Još su krajem prošle školske godine učenci produženog boravka brali lavandu i smilje u školskom dvorištu. Tako su ove godine od cvjetova suhe lavande i smilja napravili mirisne vrećice. Učiteljice su sašile vrećice, a učenci su ih ukrali i napunili cvjetovima.

Od cvjetova nevena, smilja i kantariona napravili su macerate, mirisna i korisna ulja.

Izradili su društvenu igru Lavanda-Smilje. U parovima su izradili ploče i figure za igru i osmislili pravila igre.

Zajedno s učiteljicama učenci su proučili sve ljekovite bilje u školskom dvorištu, napravili identifikacijske kartice za njih te napravili plan sadnje za proljeće. Osim lavande, smilja, ružmarina i nevena voljeli bi u dvorištu imati još metvicu, matičnjak, kadulju i još poneku biljku. Učenci su naučili blagodat ljekovitog bilja, za što se sve može koristiti, ali su svoje znanje i primjenili u praksi pa su tako osim izrade macerata i mirisnih vrećica, pili topli čaj od mente, mazali ruke nevenovom kremom i izradili „čudotvoran“ sprej za kosu od ružmarina.

↗ Mirisne vrećice

Prije dolaska zime učenci su izradili hotel za kukce i kućice za ptice kako bi životinje lakše prezimile.

12.2.2019. obilježen je Međunarodni dan Charlesa Darwina. Učenci su, potaknuti zanimljivom pričom o Darwinu, povećalom promatrali prve cvjetiče tratinčice i maslačka koji su niknuli u dvorištu.

Početakom ožujka učenci su ubrali livadne cvjetiče, prešali ih i zalijepili na drvene pločice i tako su nastali zanimljivi privjesci kojima su obradovali mame povodom Dana žena. Na kraju su izrađivali medaljone od epoksi smole ukrašene proljetnim cvijećem.

Tijekom cijele školske godine bili smo posvećeni prirodi, promatranju biljnog i životinjskog svijeta koji nas okružuje i proučavanju promjena koje se u prirodi događaju.

učiteljica Nataša Zenzerović

↗ Hotel za kukce

Šetnja jadranskim podmorjem

Istarsko podmorje – toliko nam je blizu, živimo uz njega, koristimo ga i za prehranu i za razonodu, a toliko ga malo poznamo i poprilično ga ne poštujemo! No, s obzirom da je moja majka biolog koji je strastveni ljubitelj podmorja, naučio sam i ponešto o životu u moru. Dragi čitateljice i čitatelji, kako bih i vama dočarao svijet morskih dubina, intervjuirao sam svoju majku koja je „upravo izašla iz mora“ i završila s projektom kartiranja morskih staništa.

Možeš li se najprije predstaviti, tko si i čime se baviš?

Zovem se Maja Cvek. Po struci sam magistar znanosti iz područja biologije i radim u Gradu Puli kao stručni suradnik za zaštitu okoliša. Instruktor sam ronjenja, a ronjenjem se bavim dvadesetak godina. Imala sam tu sreću da sam uspjela spojiti hobi sa svojim poslom pa nerijetko učestvujem u projektima koji se tiču ekologije i zaštite podmorja, ponekad u svojstvu predavača ili instruktora, a ponekad u svojstvu stručnjaka - biologa ronioca.

Spomenula si „ekologiju i zaštitu okoliša“. Koja je razlika između ekologije i zaštite okoliša?

Ekologija je znanost koja proučava odnose među živim organizmima, kao i njihov utjecaj na okoliš u kojem obitavaju, te utjecaj tog okoliša na njih, dok je zaštita prirode, djelatnost koja se bavi očuvanjem postojećih prirodnih vrijednosti nekoga područja, njegovih geoloških obilježja, živoga svijeta i krajobraznih obilježja, koja su u svojem izvornom obliku sama po sebi vrijednost.

Zaštita okoliša je skup odgovarajućih aktivnosti i mjera kojima je cilj sprječavanje onečišćenja i zagađenja okoliša, sprječavanje nastanka šteta, smanjivanje i/ili otklanjanje šteta nanesenih okolišu te povrat okoliša u stanje prije nastanka štete. Općenito, uz zaštitarstvo, najčešće su vezani pojmovi: onečišćenje, otpad, zbrinjavanje i sl.

Zašto toliko voliš ronjenje i more?

Još kao dijete odlazila sam s ocem u ribolov i život nam je bio usmjeren prema moru. Ono što je važno je da su me roditelji oduvijek učili da more treba poštovati, a to nastojim prenijeti i svojoj djeci. Moji su sinovi, Matej i Manolo, isto položili ronilački tečaj te svake godine sudjeluju u akcijama čišćenja podmorja od krutog otpada. To je vrlo plemenita i edukativna gesta naspram mora, a more nas za uzvrat, svakim uronom počasti pogledom na prekrasne podmorske pejzaže i gotovo nestvarne oblike života koji obitavaju u našem podmorju. U podmorju zaboraviš na sve ovozemaljske probleme, tamo postojiš samo TI.

Razlikuje li se Jadransko more životom od ostalih mora?

Unatoč tome što je Jadran nedovoljno istražen, zna se da je bioraznolikost Jadranskog mora velika. Do sada je utvrđeno oko 7.000 biljnih i životinjskih vrsta od kojih samo u flori 12%, od ukupnog broja endemi. Zbog brojnosti endema Jadransko more je izdvojena biogeografska regija Sredozemlja. Nažalost, to područje postaje sve ugroženije zbog negativnog antropogenog utjecaja, ali i sve većeg širenja invazivnih vrsta.

Koje su po tebi najveće prijetnje Jadranskom moru?

Prisutnost velikog broja ljudi u obalnim zonama (stanovništvo ili jedna trećina svjetskog turizma!) – neprestano ugrožavaju to područje, a samo mali dio je primjereno zaštićen. Vode otvorenih mora čišće su u odnosu na zatvorena mora (izuzev mikroplastike koje ima svugdje), a ugrožene, onečišćene lokacije su uglavnom u zaljevima, u blizini važnijih luka, velikih gradova i u industrijskim zonama. Obilježje Sredozemnog mora je ugodna i blaga klima što pogoduje dugoj kupališnoj sezoni i prenatrpanim plažama što također značajno onečišćuje more. U svrhu razvoja turizma, poljoprivrede i gospodarstva općenito, posljednjih desetljeća znatno se mijenja izgled obale (betonizacija), ali i podmorja pa su i sve veće prijetnje i pritisci Jadranskom moru.

Koji je posljednji projekt u podmorju u kojem si sudjelovala?

Upravo smo završili s ronjenjem, kartiranjem morskih staništa, zaštićenih i invazivnih vrsta u projektu PORTODIMARE (INTERREG ADRION 2014-2020.) financiranom iz fondova Europske unije. U projektu sudjeluje 11 partnera iz 6 europskih zemalja, a među partnerima je i Zavod za prostorno uređenje Istarske županije. Ovim projektom, pod budnim okom voditeljice Latinke Janjanin vršilo se KARTIRANJE MORSKIH STANIŠTA U MORSKOM PODRUČJU NATURA 2000 – HR 3000003 VRSARSKI OTOCI koje obuhvaća arhipelag 18 vrsarskih otoka i tri hridi. Cilj projekta je doprinijeti transnacionalnoj suradnji u Jadranskoj-jonskoj regiji u planiranju obalnog i morskog okoliša. Ovim projektom prvi puta u povijesti kartirana su morska staništana ovom području s ciljem da se napravi jedna GIS baza podataka (sustav za upravljanje prostornim podacima) kako bi se točno znalo rasprostranjenje pojedinog staništa.

Što je to NATURA 2000?

Natura 2000 je ekološka mreža zaštićenih područja na području Europske unije. Sastavljena je od područja značajnih za očuvanje vrsta i stanišnih tipova (sva staništa iste vrste) te područja značajnih za očuvanje ptica Europske unije. Njezin cilj je očuvati ili ponovno uspostaviti povoljno stanje očuvanosti više od tisuću ugroženih i rijetkih vrsta te oko 230 prirodnih i poluprirodnih stanišnih tipova. Dosad je u ovu ekološku mrežu uključeno oko 27.500 područja na gotovo 20% teritorija EU, što je čini najvećim sustavom očuvanih područja u svijetu. Hrvatska je druga u EU po udjelu područja ekološke mreže. Ona obuhvaća čak 36,73% kopna Hrvatske i 15,42% teritorijalnog mora!

Ima li u vrsarskom podmorju mnogo zaštićenih vrsta?

Zapravo sam iznenađena, gotovo u svakom uronu pronašli smo barem pet zaštićenih vrsta, a najčešći su: morska naranča - *Tethya aurantium*, endem busenasti koralj - *Cladocora caespitosa*, plemenita periska - *Pinna nobilis*, hridinski ježinac - *Paracentrotus lividus*, mnoštvo morskih konjića iz roda *Hippocampus*, mnoštvo trpova – iz razreda

Holothuroidea, prstac - *Lithophaga lithophaga*, Sredozemna dlakavica - *Antedon mediterranea*, alga iz roda *Cystoseira*, zlatna moruzgva - *Condylactis aurantiaca*, široka čaška - *Balanophyllia europaea*, hlapovi, jastozi, rakovice ponegdje je prisutan endem jadranski bračić – *Fucus virsoides*, puž golač - *Flabellina affinis* te rijedak puž *Yungia aurantiaca*. Sva ova bića mogu se pronaći i u medulinskom podmorju, u nešto manjoj mjeri, no zato je u medulinskom podmorju dodatno prisutna zaštićena morska cvjetnica oceanski porost ili *Posidonia oceanica*, endem Sredozemnog mora kojeg u najsjevernijem dijelu Jadrana nema ili je prisutna u tragovima.

Imaš li kakvu poruku za današnju mladež?

Djeco, ljeto se bliži, ostavite ekrane da malo odmore, masku i dihalicu na glavu, peraje na nožice i upoznajite djeliće sakrivene prirode u morskome carstvu. Pokušajte izbrojati koliko mnogo bića živi u četvornom metru obraslog morskog dna, pokušajte odrediti jesu li to biljke ili životinje, promatrajte ribicu kako štiti svoj teritorij...

Manolo Buršić, 5. c

Eko akcija čišćenja podmorja na Pagu

Svake godine, već sigurnih desetak godina, odlazimo na otok Pag. Razlog zašto odlazimo tamo je sudjelovanje u Eko akciji čišćenja podmorja od krutog otpada na kojoj sudjeluju ronionci iz cijele Hrvatske. Posljednje dvije godine i nas dva prijatelja ronimo i pomažemo izroniti otpad koji nesavjesni ljudi odbacuju u podmorje.

Ove se godine akcija održala u travnju, mjesec dana ranije nego prijašnjih godina. Na sam dan ronjenja, ove je godine bilo toliko hladno, puhala je jaka bura i bile su jake morske struje, tako da smo nas dvojica najmlađih ronionca u akciji, odustali od ronjenja, kao i mnogi drugi stariji od nas. Ipak akcija je uspješna, a čuli smo odrasle kako govore: „Za ove je akcije izvučeno deset puta manje smeća iz podmorja nego inače.“

Za to vrijeme, dok su ostali ronili, nas smo dvojica trčali po bijelom kamenitom otoku. Gotovo je nestvarno vidjeti toliko kamenja bez trunčice zemlje i stabala. Nas smo dvojica zaključili da krajolik izgleda kao da smo na Mjeseću.

Više nas se dojmio najveći maslinik u Hrvatskoj - Lunjski maslinik. Nalazi se na sjeveru otoka, pored mjesta Lun.

Šume maslina od oko 80.000 stabala, predstavljaju jedinstveno botaničko bogatstvo Mediterana. Maslinici su omeđeni suhozidima na kojima se nalazi nekoliko stotina maslina starijih od 1.000 godina, a najstarija među njima ima navodno oko 1.600 godina. Otočani se vole hvaliti da je to

najstarija maslina na Mediteranu, a nas smo dvojica tvrdili da se najstarija nalazi u Nacionalnom parku Brijuni. Jedno je stablo toliko široko da je potrebno pet odraslih osoba da ju opasaju! Sami otočani kažu da maslina nije maslina ako ne da 100 kila plodova.

Eto i ove godine zabavi je došao kraj i morali smo se vratiti kući svojim obavezama. Kao i svake godine, dojmovi su nam se urezali u sjećanje, a i zaključili smo ponešto. Čini se da su ljudi ipak nešto naučili, pa bacaju sve manje smeće u podmorje. Otočani su vrlo dragi ljudi, vole svoj otok i brinu o njemu, znaju pripremiti ukusna domaća

jela, ali... ostala je i dalje dilema, čija je maslina starija, brijunska ili paška?

Demijan Buljić, 4.r. PO Ližnjan, Manolo Buršić, 5. c

Budućnost treba prošlost

O projektu

Početak ove školske godine na poticaj gđe Alexandre Škifić, u suradnji Likovne i Novinarske grupe, uz pomoć i donacije uže i šire zajednice, naša se škola prijavila na međunarodni natječaj Njemačkog ministarstva kulture projektom na temu **Budućnost treba prošlost**. Između više tisuća pristiglih radova iz cijele Europe naš uradak je i ove godine izabran među najboljima, te su naši učenici ponovno nagrađeni priznanjem i novčanim bonom.

Tekst Ive Šimić potaknut je dvadesetak godina starim ratnim zbivanjima u našoj domovini. Svoja promišljanja o ratu i miru, o dobru i zlu, o budućnosti i prošlosti ispisala je u refleksivnoj lirskoj prozi koja je bila temelj za oslikavanje borosana, kao i za scenarij eksperimentalnog filma. Borosane su oslikali učenici 7. d razreda, ujedno na njih ispisali i poruke mira na njemačkom i hrvatskom jeziku.

Kratkometražni eksperimentalni film pod naslovom **Mali korak za nas, veliki za budućnost** snimljen je većim dijelom u napuštenom objektu u Ližnjanu, manjim dijelom u prostoru škole, uz pomoć naše bivše učenice Josipe Škrapić koja je film snimila i montirala. Uz cjelokupan prijevod Alexandre Škifić na njemački jezik svih tekstova i scenarija, njezin je velik doprinos bio u pripremi i uvježbavanju učenika pri izgovoru njemačkog scenarija pri snimanju filma.

Pristup temi bio je multidisciplinarnan, na hrvatskom i njemačkom jeziku, obuhvaćajući literarni, likovni i filmski izraz, u suradnji sa školama iz Mađarske i Njemačke. Ponajviše smo

zahvalni ravnateljici škole Emanueli Pinzan Chiavalon i gđi Ireni Vojak, članici Školskog odbora, koje su iznašle sredstva kad god je zapelo u radu, kao i roditeljima učenika 7. d razreda koji su nas u svim trenucima podržavali i pomagali nam u realizaciji projekta.

Tema za koju smo se opredijelili i odlučili se prijaviti na natječaj, **Budućnost treba prošlost**, činila nam se veoma ozbiljnom i važnom, ponajviše što je naša zemlja bila razarana tijekom Domovinskog rata, a još uvijek živimo u sjeni tih tragičnih događanja. Motiv borosana, nekada svima znane obuće radnica u različitim zanimanjima, koja danas nastoji postati raznoliko dizajnirana modna obuća, bio je znakovit i snažan u svojoj poruci. Kako nadvladati mračne događaje iz prošlosti da bismo mogli ostvariti zemlju mira i blagostanja? Na to pitanje odgovor (u obliku pitanja!) dali su naši učenici u svim segmentima ovog složenog projekta. Prošlost i budućnost povezan su slijed događaja u kojem je zadatak svakoga od nas da razmisli o pitanjima koja nam postavlja Iva.

Budućnost treba prošlost

Svijet je velik. Kao i milijuni zvijezda na nebu, na Zemlji žive milijuni različitih ljudi. Ima li smisla osuđivati se međusobno? Rat je zlo. U ratu ne znaš na čijeg oca, čijeg brata ili čijeg sina pucaš i kome sve nanosiš bol. **Da znaš čiji je to otac, brat ili sin, bi li pucao?**

Ljudska patnja je posvuda. Novac razbačen u vjetar ljudskih lakomosti mogao bi pomoći tisućama gladnih i napuštenih ljudi. **Dok sebično trošiš novac, možeš li ljudskoj patnji gledati u oči?**

Ljudi se oduvijek vole mrziti. Ako mogu izabrati ljubav ili mržnju, radije biraju mržnju. I onda ostare sami. **Dođu li ikada do odgovora na pitanje zašto su sami?**

Jedna laž pokreće cijeli lanac laži. Kad lažeš, stvaráš oluju koja će te širokim rukama uhvatiti u svoj vrtlog. **Da znaš razornu snagu te oluje, bi li lagao?**

Podsmijeh boli. Rugaš se ljudima čiju priču ne znaš. **Tko zna hoćeš li se jednoga dana i ti naći u knjizi njihova života?**

Pohlepa je poput duboke mračne jame. Kad čovjek upadne u nju, nema načina da pronađe put natrag, dok ne pogleda prema zvijezdama i ugleda spas. **Koliko ti treba snage da samo malo podigneš glavu prema nebu?**

U siromaštvu imaš samo sam sebe. U samotnoj tišini trudiš se preživjeti, a da pritom sačuvaš dostojanstvo. Borba se katkad čini nemogućom. **Kakvo pitanje postaviti onima koji imaju, a okreću glavu od tebe?**

U ravnodušnosti nestaje ljudskost. Kada si ravnodušan, ne možeš poštivati tuđu snagu, niti razumjeti tuđu slabost. Stojiš iza zla i pomažeš mu da uništava. **Ne misliš li da će se to zlo okrenuti, uništiti i tebe?**

Iva Šimić, 8.b

Ako je prošlost uništena, na što se budućnost može osloniti?

Ja sam Iva Šimić. Rođena sam u Osijeku, živjela sam u Stubičkim Toplicama, Ljubuškom, Vukovaru, Borovu, Puli, a zadnjih godina ovdje u Ližnjanu. Upoznala sam različite ljude različitih osobnosti. Iako smo mala zemlja, upoznala sam nevjerojatno različite ljude - one koji su se međusobno razumjeli i one koji nisu. Od svih gradova u kojima sam živjela najviše se nisu razumjeli u Vukovaru, Borovu i okolici. Upravo u tom dijelu naše zemlje ratne rane još nisu zacijelele. Jedna od najvećih tvornica cipela Borovo nakon Domovinskog rata gotovo je propala, a njenu sudbinu pratio je velik broj tvornica i pogona u cijeloj zemlji. Najpoznatiji njezin proizvod bila je obuća poznata kao borosane. Udobna obuća koju su nekada nosile radnice koje su na svom radnom mjestu dugo morale stajati, danas obuća koja modernim dizajnom želi pobuditi pozornost. A što je čeka u budućnosti? Budućnost treba prošlost, ali ako nam je prošlost uništena, na što se budućnost može osloniti?

Tko sam ja?

Moram li opisati kako doživljam sebe bez svih stvari ili ljudi koji me okružuju i uloge koje svi igramo?

Ja sam Svemir, ja sam osmijeh, ja sam vjetar, sila, vatra. Treperim, svijetlim, grijem. Ja sam svašta, i opet nisam to ako ne dodirnem druge ljude. Tek kroz druge sve što ja jesam dolazi do izražaja, svaka moja osobina, vještina ili osjećaji tek kroz druge ljude imaju svoju svrhu. Ja sam energija koja ima moć da utječe na druge. Da ih utješim, da ih razumijem, da ih nasmijem, da ih zaštitim, da ih razveselim.

Da, to sam ja, iako mogu biti sama sa sobom, bolja sam s drugima. Kao mali atom koji se brzo kreće u masi drugih malih atoma koji stoje ili se malo pomiču. Ja se sudaram s njima i od tih sudara oni i ja postajemo jači i brži. Biti sretan meni nije strano, usrećiti druge meni nije strano, jer to me pokreće, to mi daje snagu kad na nečijem licu vidim osmijeh, a znam da je to mojih ruku djelo.

Kada je loše, kada padnem, neću odustati, neću i ne želim ostati na podu. Želim se dići veća i snažnija, jer znam da ako odustanem, izgubit ću nešto važno, nešto što treba svakom čovjeku. Izgubit ću nadu. Nada nas pokreće i čini nas jačim. Bez nade nisi čovjek, samo siva mrlja na zidu.

Iva Šimić, 8. b (ulomci iz scenarija eksperimentalnog filma Mali korak za nas, veliki za budućnost)

Literarno likovne stranice

Monika Vuković

Leo Rajković

Beside

Prve beside ča san hi čuja bile su
teple, meke, lipe kako kad me mati
ušuška u postelju.
Toplo mliko i slatki biškoti ča san hi
volija isti, svake bi mi noći doveli san
na oči.
Meki kušin i postelja tepla kako
livada meka.
Cilu noć san sniva lipi san
i sada znan da će biti dobar dan.

David Uzon, 5. c

Kim Marie Rola

Kad sam bila mala

Kad san se rodila,
I dok san mala bila,
Najviše na svitu
Svoju fameju na kupu san stila.

Mater i otac su na delo hodili,
A nona i dide
Vajk su s namon bili.

I dani i noći
pasivali su s njiman,
učili su me svemu
ča danas iman.

Domišljan se teplega kruha
I domaćih biškoti,
Mliko u gotu
I ja vajk u motu.

Kad bi škuro došlo,
S mojon sestron u postelji,
Sve lipo bi s namin u san pošlo.
Antonija Mijandrušić, 5. c

Lipo naše more

More je lipo, veliko i bistro,
Vitar diže val do vala
Hita hi na škrape,
I torniva nazad.
More je veliko kako cili svit,
Ono se s ljudima škerca,
I skupo bi ga platija ki ga ne pozna.

Julia Bambić, 5. c

Ema Galac

U mojoj konobi

Na ognjišću
Bukaleta stoji
I kako da broji
Koliko je ljudi
Ž nje pilo
I koliko se
Ljudi njoj
Veselilo.

Petra Vlačić, 5. a

Mara Poldrugo

Moj brek Aron

Najbolji pretelj ki će mi biti?
Ki će me najbolje razumiti?
Ki me neće materi kazati
Kada san sinoć pošla spati?
On je s namon kada nidan ni,
Kada nisan kuntenta, on to zajno
kapi.
I kada me svit ne razumi,
On blizu mene počiva i spi.
Nikada mi načini i kakov dišpet,
Ma ja ga volin – jer on je moj brek!

Emili Radolović, 7.a

Laura Jadreško

Moda

Ko ćeš u korak sa modon hoditi,
Brageše na školje moraš nositi.

I ja san moderna stila biti,
U butigu od rifli san pošla viti.

Sve ča san imala, san špendala
Da bin rifle na školje imala.

I sad za moderna biti
Nosin hi i po zimi i po liti.

Moda ne pita ko je litnji ko je zimski
dan.

To ča me kolina zebu - ne badan.
Bolje je biti moderan, nego dišperan!

Emili Radolović, 7. a

Poli nas

Vani daž bisni,
U hiži veselje i teplinja.

Harte su na banku:
Dide i ja briškulamo.
„Ala, šu, zogaj!“

Peć goride,
Baba i mama čakulaju:
„Ćemo gradele jutri?“

Televizija rošta,
Tata prati vijesti.

Magari da je sviman
Tako lipo kako namin!
Ljubomir Grgorinić Rađen, 5. c

Monika Vuković

Samo ti i ja

Ko si ti vitar, ja ću biti list,
da me moreš ponesti
do samega neba.
Letila bin lako pensajući samo na
tebe
i virovala da ne moren pasti iz tvojih
ruk.
A kada svit stane,
i najdemo misto
u ken
nima brig,
nima tuge,
nanke jučer,
nanke sutra,
samo ti i ja,
nima više tega mista na ken ne bin
pošla za tobon.

Sara Lorencin, 7.a

Juraj Teković

Moj dom - moja obitelj

Ljubav

Svaki dan kad se probudim i krenem u školu, poljubim mamu, a nakon škole ju zagrlim i kažem joj da je volim. Ljubav je pojava koja se događa kad volim sve oko sebe - životinje, prirodu, ljude, roditelje, bake i djedove, none i noniće i zbog toga se osjećam voljeno, raspoloženo i dobro.

Gregor Drandić, 3. r. PO Šišan

Teo Mijić

Zašto volim svoju majku

Moja je mama moj cijeli svijet, štiti me, čuva ko najdraži cvijet. Zna biti stroga, zna biti blaga, i znam da me voli više od sveg blaga.

Kad sam tužan, uvijek je tu, u dobru i u zlu, i kad me strah i kad sam sretan, i kad sam smotan i kad sam spretnan.

Kad zapnem u školi, ona viče, kada sam dobar, ona se smije, kada se naljuti, brzo je prođe, a kad mi zatreba - uvijek mi dođe.

Diego Diković, 5. b

Moja mama

Moja mama ima kratku kovrčavu kosu i smeđe oči. Jako je draga i marljiva. Volim provoditi vrijeme s njom jer je jako zabavna i smiješna. Volim kad je sretna, a ne tužna. Puno vremena smo zajedno. Uvijek je uz mene i jako je volim.

Matea Šikljan, 4. r.

Moja mama

Moja mama je draga. Ima zelene oči, mali nos, mala usta, srednje je visine, ima plavu kosu. Pomaže mi kad nešto ne razumijem. Pomaže mi usvim stvarima. Uvijek sprječava svađu između mene i brata. Najviše se volim ušuškati kod mame u krevet. Volimo se maziti. Ona je dobra, pametna i slatka. Jako volim svoju mamu.

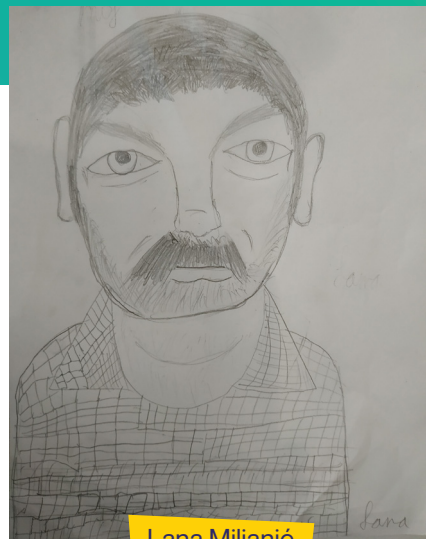
Siena Bolković, 4. r.

Moja mama

Moja mama se zove Tanja. Ima plave oči i smeđu kosu. Jako je dobra, pametna i lijepa. Zna dobro kuhati. Često nam napravi kolače. Svi to uvijek volimo. Ali nije dobra samo u tome, ona je također i dobra majka. Brine o meni i mojoj obitelji. Kad smo bolesni, pazi na nas. Za mene je ona najbolja mama ikada! Jako je volim. I zato jedva čekam dobiti neku peticu kako bih je razveselila!

Lana Laginja, 4. r.

Rocco Antelli

Lana Miljanić

Moj tata je snažan i jak.

Kad se smije, sunce grije!
Kad viče, planine miče!
Uči me da budem svoja,
uvijek sve bolja i bolja.

Mara Blašković, 4. r. PŠ Banjole

Moj tata

Moj tata se zove Massimo i ja volim kad se igramo.
Igramo se zajedno svaki dan, kad je vrijeme za izaći van.
Ono što ne voli moj tata, sa mnom igrati se rata.
Pomažem mu u poslu, pomažem mu u svemu,
i zato nisam u problemu!

Toni Hrelja, 4. r. PO Banjole

Uvijek dan može biti dobar

Moj dan je bolji kada sam veseo, dobar i zdrav, kada učim i dobijem dobru ocjenu. Dan mi uljepša okruženje s prijateljima i bavljenje mojim hobijima. Lijepo mi je pričati s obitelji prije spavanja i doći odmoran na nastavu.

Dobar dan može si priuštiti svatko!

Rocco Antelli, 4. r. PO Šišan

Aleks Obradović

Dom

Čuvam ga u svom srcu.
I on mene čuva.
Volim ga.
On je moja obitelj.

Ema Stamenković, 4. r. PO Šišan

Za Dan očeva učenici 2. i 4. razreda poručili su tatama:

- da zajedno igraju PS4 i nogomet (Rocco)
 - da šetaju zajedno psa, da nabere cvijeće za mamu ili da odu u trgovinu (Ema)
 - da se voze na rolama, šetaju uz more, izrađuju lutke od papira
 - da zajedno nahrane životinje, prošetaju i beru cvijeće (Mia)
 - da piju skupa sokić i igraju biljar ili nogomet, da prošetaju po mraku ili da se samo zezaju (Aleks)
 - da se igraju skrivača, ljuljaju i odu u restoran (Sara)
- P.S. IZ pouzdanih izvora saznali smo da su neki prijedlozi već ostvareni.

Dobro djelo

Jedne večeri, nakon dolaska iz Opće bolnice Pula, sinula mi je super ideja. Okupio sam braću i tatu i rekao da mami napravimo dobrodošlicu nakon mjesec dana njezina boravka u bolnici. Napravili smo plakate i nacrtali crteže. To nas je usrećilo, a nadamo se da će i ona biti sretna. Volimo i poštujemo svoju mamu!

Rocco Antelli, 4. r. PO Šišan

Moja Lava

Oči su joj ko dva žiška,
Dlaka meka kao svila,
Boje žute kao cigla.
Svud bi ona sa mnom išla,
Kad je trka, kad je igra,
Skače, trči i vrti se
Svak bi reko da je čigra.
Kad začuje budilicu,
Pomiluje me po licu,
Jer se kradom u sobu mi ušuljala.
A čim svane bijeli dan
Ja u školu, ona van.
Pametna je ona glava,
Ona vam je moj pas Lava.

Erik Belšak, 5. c

Mia Šegota

La mattina in casa mia

La mia famiglia ha quattro membri. Mia madre Silvana, mio padre Andrej, mia sorella Anntonija ed io. I miei genitori vanno al lavoro in macchina. Io e mia sorella andiamo a scuola in autobus. Il mio telefonino mi sveglia ogni mattina alle 6:45. Mi alzo, faccio il bagno, faccio colazione, mi vesto e vado a piedi con mia sorella alla stazione dell'autobus. Alle 7:10 arriva l'autobus e con i miei amici andiamo a scuola. Ogni volta arrivo a scuola in tempo. Quando i miei genitori sono a casa, mi portano in macchina a scuola e allora sono felice perché posso dormire di più.

Ana Marija Mijandrušić, 8.a

La mattina in casa mia

La mia famiglia ha tre membri. Non ho sorelle o fratelli. Io mi sveglio alle 7:00. Mi sveglia la mamma o il mio cane. La mia mamma va al lavoro in bicicletta, il mio papà va in macchina e io ogni mattina vado in autobus. Arrivo a scuola in tempo. Ogni mattina vado comprare la merenda, con la mia amica Elena, quando arriviamo a scuola. Non mi piace troppo andare a scuola perché ho molte cose da studiare e devo scrivere molti compiti a casa e dopo non ho tanto tempo per le altre cose.

Andrea Rudan, 8.b

Lana Oroz

La mia giornata

Io mi alzo la mattina. Faccio l'igiene personale, mi vesto e mi preparo per la scuola. Compro la colazione e qualcosa per bere in un piccolo negozio. Mi piace guardare fuori dal finestrino della macchina e ascoltare "Otvoreni radio". Dopo scuola scrivo i miei compiti, dopo vado al mio allenamento, alla fine sono stanco morto.

Evan Mark Moratto, 4.

Blagdani, najradosniji dani

Vrijeme Božića

Sve kućice bijele,
Prekrivene snijegom i ledom,
Svi kolači slasni,
Preleveni čokoladom i medom.

Sve obitelji zajedno se druže,
Svi drugima ruke pruže.

Svi su zajedno,
Nitko ni za kim ne žali,
U Božićnom duhu
Svaka svijeća se pali.

Nitko nije tužan, niti se ne tuži,
Svuda oko nas ljubav kruži.

Livia Poldrugo, 7. c

Sara Soldo

Božićna pjesma

Božić stiže! Sve je bliže!
Pečemo ukusne kolače
i kupujemo debele pokrivače.
Djed Božićnjak poklone nam nosi,
smiješak svakom na lice donosi.
Djed Božićnjak sreću stavlja nam na
rame,
a ja na adventskom kalendaru
odbrojavam dane.
Jedva čekam jutro
da dođem do bora,
jer božićni poklon
otvoriti se mora!

Mia Buić, 4. r. PO Banjole

Božić

Božić je stigao
i sve na noge podigao!
Pale se lampice
uz božićne pjesmice.
Obasjane su kuće,
iako kiša krovove tuče.
Pod jelom su pokloni,
jer stižu nam blagdani.
Kad Božić napokon dođe,
zima puno brže prođe.

Mauro Crnobori i Milan Taljat, 4. r.
PO Banjole

Moj božićni san za sve ljude

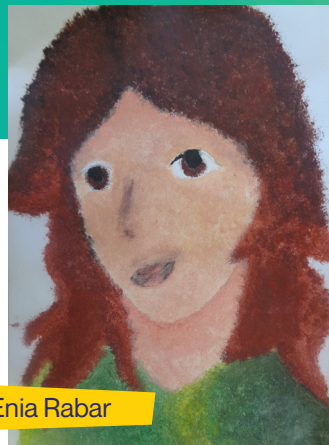
Dok čekam Božić u domu svom,
sjetim se ljudi koji nemaju dom.
Rat ili druga nesreća koja
natjerala ih je da napuste ognjišta
svoja.

I dok nabrajam želja tristo,
svi oni žele samo jedno i isto.
Jer božićna sreća u pokolnima nije,
sreća se u toplome domu krije.

Sada i ja jednu želju samo
da se potrudimo i sve od sebe damo,
pa nek se ostvari svih ljudi san
da u svom domu dočekaju božićni dan.

Viktor Matić, 6. c

Jana Blašković

Enia Rabar

Moj božićni san

Tihi povjetarac snježne pahulje nosi
i topli zagrljaj donosi.
Ljubav, zdravlje i veselje to su
najljepše božićne želje.

Osmjeh na licu donosi sreću,
i da svako dijete na svijetu tom
ima topli dom,
to je želja moja.
Želim da ovaj moj božićni san
bude stvaran i radostan
kao prekrasan roditeljski zagrljaj.

Da osmijeh s lica djece
i odraslih nikada ne nestane
i da sve loše na svijetu prestane.

Leo Demarin, 6. c

Badnja je noć.

Sreća i veselje u mom domu
daju svima čarobnu moć.
Moje misli lete poput pahulja.

Zastanem na tren, u srcu neka tuga,
oko mene žive ljudi i neka tužnija
djeca druga.
Zadajem zadatak svojim željama i
snovima,
da se ujutro probudim s posebnim
darovima.

Želim gledati svijet bez mržnje, boli
i rata,
hoću da svako dijete zna što su
mama i tata,
Ne trebam dar ispod bora,
želim svijet u kojem se sretno živjeti
mora.

Martina Šarić, 6. c

Susreo sam Jesen

Jednog sam jutra na putu do škole
Susreo prekrasne, šarene boje.
„Pa to je Jesen!“ viknuo sam glasno.
O, jeseni, jeseni, izgledaš prekrasno!“
A Jesen se samo sramežljivo
nasmija,
Samozatajno, skromno, od sreće
zasja.
Poziva me tiho u dom svoj,
Na stol slaže plodova bezbroj:
Grožđe, dunju, maslinu, nar,
Žižulu, dunju i kestena par.
Smočnicu puni, zimnicu sprema,
A mene opija slatki miris džema.
I dok mene Jesen svojim bogatstvom
časti,
Vani, na drveću, suho lišće čeka
Kada će na tlo pasti.

Viktor Matić, 6. c

Ana Gornik

Jesen

Netko mi pokuca na vrata.
Mene panika hvata.
Kod kuće nisu ni mama ni tata.
Ja si mislim: „Što da radim sada?“
Vani šušti i sipa,
Tu su kiša i jesen raznobojnog tipa.
Jesen dolazi obučena u ogrtač, kapu
i šal,
Kroz prozor vidim mutan val.
Dočekala sam ju na sivoj cestici.
Za njom dolaze jesenski vjesnici.
Igramo se vani
I tako prolaze naši dani.

Kesteni i šareno lišće,
Vrijeme nas malo stiže.

Sara Čoban Skoko, 6. c

Jesen

Susreo sam Jesen jedne
kiše
I proladne noći.
Bila je tužna i plakala u svojoj
samoći.
Prišao sam joj
Ne bih li je utješio.
Kada me zagrlila svojim
nježnim lišćem,
Da me skloni od svoje hladne kiše...
Hladnoća me probudi,
A moja Jesen s mojim
Snovima odlazi...
Nema je, nema...
To ipak je samo šuštalo lišće,
A kišne kapi
Lupale o moje prozore...
...samo u mom snu.

Manuel Lorenzin, 6. c

Starac u parku

Polako se približava jesen. Lišće koje
je već primilo narančastu boju bilo je
puno kapljica jučerašnje kiše. Cijela
livada bila je puna lišća, Ostalo lišće
donio je vjetar do mog prozora i do
parka u kojem sjedi starac sijede
kose i razmišlja. Uskoro su oblaci
postali crni i počela je padati kiša.
Odjeća onog starca bila je mokra.
Pogotovo njegov tamnozeleni kaput.
Bio je moker i njegov šešir jer nije
imao kišobran. Šešir mu je imao
uzorak ptice, baš onakve kakva je
stajala na grani. Bilo je prekrasno
vidjeti lišće kako vijori na povjetarcu
i kako vjeverica brzo trči s grane na
granu. To je trajalo sve dok se nije
spustio mrak kada su se pojavile
zvijezde. Starac ih je promatrao
satima. Nije mogao skrenuti pogled.
Stvarao je i zamišljao u glavi razne
oblike. Mogao se čuti ugodan zvuk
zrikavaca. Kad je došlo vrijeme da
se pođe kući, starac je još jednom
pogledao na svoj sat i otišao.

Mara Poldrugo, 5. b

Sara Grahović

Nikola Hirjovati

Vjetar

Vjetar može biti jak, slab, kratak ili dug.
puhati na Istok, Sjever, Zapad ili Jug,
Kad vjetar zapuše, vaze se ruše,
lete šeširi i bijeli papiri.
Nekad je vjetar lagano puhao,
pa je odjednom snažno zapuhao,
to je prepalo đake i ljude svake,
jer je jak bio i često je dolazio.
Brzo u gradu vijesti se šire,
kažu da vjetar krade šešire.
Takve vjetrove poznaju svi,
čak i oni najmanji.

Paola Cvjetković, 4. r. PO Banjole

Pjesma o vjetru

Puše, puše...Tko bi to bio osim vjetra?
Sjevernjak, Istočnjak, Jug i
Zapadnjak
koji kao hobotnica ima dugi krak.
Neka se rasporede već jednom,
kao što ja jedem pahuljice dvaput
tjedno!
Oni mogu napraviti velike štete,
ući kroz prozor i oštetiti zavjese.
Nekad mogu puhati i u korisne svrhe
i popeti se na planinske vrhe.
Pokreću vjetrenjaču, na žabljem
jeziku prozvanu
kr-kre-njaču.
Ne zaboravimo Maestral i Buru koja
kad puše,
ko da svira frulu.
Šepure se i ulicama šeću,
svojim vjetrovitim nogama lako se
kreću.

Eleonora Chiara Bakalović, 4. r.
PO Banjole

TAJANSTVENI POSJETITELJ

AUTORI PRIČE I STRIPA: UČENICI 5.C

TO JE NOVOGODIŠNJI BOR, ČUVAMO GA ZA SLJEDEĆU GODINU.

SVAŠTA IMATE NA OVOM TAVANU. KAKVO VAM JE OVO SUHO STABLO?

MALO SU NAM JADNE OVE KUGLICE... MORAT ĆEMO KUPITI NOVE ZA SLJEDEĆI BOŽIĆ.

OVO TI JE KOLEKCIJA VOJNIKA IZ DRUGOG SVJETSKOG RATA.

ŠTO JE RAT?

KAD SE LJUDI BORE I UBIJAJU.

MI NE POZNAJEMO RAT.

ALI... OVO MI JE POZNATO! PLANETA MI!!! OVO JE DREVNA ZABRANJENA STVAR! ZRCALO!

IMALI SU PRAVO NAŠI STARI MUDRACI!!! ZRCALO ODRAŽAVA NAŠU ISKRIVLJENU SLIKU. NE PREPOZNAJEM SE...

KAKVA STE VI ČUDNA BIĆA?! VODITE RATOVE I GLEDATE SE U ZRCALU, IMATE PRALJUDSKU TEHNOLOGIJU.....A JA SAM MISLIO DA JE MOJ PLANET NAJGORI...NAJBOLJE DA SE VRATIM KUĆI.

VEĆ ODLAZIŠ? KAKO ĆEŠ OTPUTOVATI?

OSTAVIO SAM LETJELIČU NA KROVU, NEVIDLJIVA JE ZA ZEMLJANE.

NITKO NAM NEĆE VJEROVATI ŠTO SMO DOŽIVJELI!!! HAHA!

PA NEĆEMO NIKOME NI REĆI!

DRUŠTO, IDEM JA! DRAGO MI JE ŠTO SAM VAS UPOZNAO! DOVIĐENJA!

DOVIĐENJA! SRETAN PUTI! VRATI SE SLJEDEĆE GODINE! IMAT ĆEMO NOVU I LJEPŠU ŠKOLU...

Čarolija proljeća

Josip Talić

Jutro kakvo volim

Najviše volim proljetno jutro. Topla me postelja grli i stvara najljepše bajke. Nježan glas majke me budi. Ustajem teško, ali onda me razveseli cvrkut ptica u gnijezdu pored mog prozora. Uz cvrkut ptica čuje se kukurikanje susjedovog pijetla. Moj slatki, lijeni pas zijeva i proteže svoje noge.

Veselo izlazim na zrak, Sunce obasjava livadu, a livada izgleda kao da je neka vila upravo prosula kristale po njoj. Krošnje su obukle svečane cvjetne haljine i lagano plešu njišući se na proljetnom vjetriću. Prekrasne boje, mirisi i zvukovi čine meni proljetno jutro čarobnim i najdražim.

Mara Blašković, 4. r. PO Banjole

Evo ga! Proljeće

Evo ga! Proljeće već kuca na vrata, otvori da uđu lastavica jata. Od proljeća možeš očekivati vjesnike i za dugu pjesmu pisati spremne pjesnike.

Trava će zeleniti brda i doline, cvijeće iz vrta vikati: "Vodom polij me!"

O proljeću se može još mnogo toga reći, a ja ću baš njemu dati zagrljaj najveći!

Milan Taljat, 4. r. PO Banjole

Zov proljeća

Preko oblaka i sunca čaroban je svijet.

Ondje sreće ima napretek.

U tom svijetu ljudi osmijehe dijele,

Ne komade, već torte cijele.

Spokoj tamo vazda vlada,

Šarena kiša sneno pada.

Punim se žarom cvijeće smije,

Slatkim snom tamo se snije.

Zeleni cibori na grani,

Kao mali dvorjani,

Oko zlačane kraljice

Brižne im čuvarice.

Iz panja vijuga izdanak,

Smjeli njegov posinak.

Priroda ga njegovala,

Život mu je udahnula.

U sjeni staroga stabla sjedim ja,

Oko mene zov proljeća.

Ljubomir Grgorinić Rađen, 5. c

Moja čarolija

Ja sm Dino. Imam puno prijatelja, ali kad ih ne vidim, družim se s prirodom. Ponekad pucketnem prstom i more počinje pričati, stabla pjevaju, a tek vjetar... vjetar suši svoju kosu dok čita knjigu. Ponekad kamenje i ja igramo lovice, a s cvijećem skrivača.

Kada sam gladan, grožđe iz vinograda mi samo uskače u usta. Svaki dan pitam maslinu koliko ima godina i svaki put mi kaže drugi broj. Zato se svađamo. Često sam žedan pa mi jabuka napravi jabučni sok. To je moja čarolija! I zato volim prirodu, zato je treba čuvati i paziti da ostane čista.

Dino Cukon, 5. a

Emili Edelinski

Proljeće

Proljeće je doba u godini kad ljudi šeću po livadama, poljanama i šetnicama.

Proljeće je godišnje doba u kojem cvijeće cvjeta, pčela po njem šeta i dok šeta, oprašuje cvijet. Tratinčice, šafrani i jaglaci se bude, ali za suncem ne žude.

Proleće već je tu, i jaglaci i ljubičice blistaju.

Mauro Crnobori, 4. r. PO Banjole

Ana Grlić

Pjesma o proljeću

Sve cijeće u proljeće cvate, Sunce je počelo sjati, Šparoge su se počele brati. Oblaci raznose kišu, svi šafrani se na livadi njišu. Po zraku lete pčele, visibabe su narasle lijepe i bijele.

Tomas Loparnik, 4. r. PO Banjole

Proljeće

Proljeće se čuje,
u pjesmi ptica odjekuje.

Pčelice zuje,
pjesma se čuje,
proljeće tu je.

Zazvonila su zvona
visibaba bijelih,
haljini žutoj
jaglac se veseli.

Proljeće je, sve se budi,
vesele se djeca i svi ljudi.

Lukas Loparnik, 4. r. PO Banjole

Emma Pilat

Nicole Martinović

Proljeće

Pčelica mala na cvijet je stala
pa je poslušala
kako je ptica zapjevala.
Pjevala je tiho, pa malo jače,
a iz vrta se čulo malo mače.
U proljeće raste puno cvijeća,
a glavna je tu sreća.
Šareni su to dani,
svi u suncu omotani.
Ptičice su se kući vratile,
a neke na prozore svratile.
Nebo je modro i plavo,
na svježem zraku boraviti je zdravo.

Mia Buić, PO Banjole

Proljeće

Stiže nam proljeće,
procvalo je cvijeće.
Ptice na granama pjevaju,
oblaci na nebu zijevaju.
Bude se visibabe male,
ljubičice rastu ko iz šale.

Dino Begić, 4. r. PO Banjole

Manuel Peruško

Bara

Krenuli smo do bare. Kad smo došli,
odmah smo se rastrčali. Igrala sam
se s Lanom, igrale smo lovice i radile
zvijezde. Družile smo se s Lorenom
i Emiliom. Osjetila sam travu između
prstiju, grane, zemlju, vodu, stabla.
Osjetila sam i punoglavce. Okoliš je
lijep. Ima puno zelenila. Neka stabla
su gole, a neka obrasla lišćem. Tužna
vrba je zelena. Cvijeće raste i cvjeta.
Vidim ptice keko lete iznad bare i
kako se trava njiše na vjetru. Čujem
cvrkut ptica.. Čujem gusku, patke,
vidim ribice kako izviruju iz vode. U
vodi ima punoglavaca, ali ne mogu ih
prebrojati jer se miču i ima ih previše.
Nakon nekog vremena krenuli smo
k Matiji. Pili smo sok, jeli čips, smoki i
bombone. Kad je moj razred krenuo
u školu, ja sam se uputila kući jer
stanujem blizu. Bilo nam je lijepo.

Siena Bolković, 4. r.

Godine odrastanja

Škola

Meni škola svako jutro otvara vrata.
U njoj učim nove stvari, tu se krije i
dobra učiteljica,
a u dnevniku su ocjene razne.
U bilježnicama slovima nema kraja,
dok na ploči ima sjaja.
Škola nam je kao dom.
Tu se igra, plače, više,
ali najvažnije je
da smo tu sretni i veseli.

Gaia Lazarić, 3. r. PŠ Šišan

Naše želje

Mi smo učenici 2. i 4. razreda.
Naša učionica ima malo prostora.
Htjeli bismo imati veliku dvoranu za
tjelesni, blagovaonicu i više prostora
u cijeloj školi.
Možete li nam ostvariti te želje?

Mia Šegota, 4. r. PO Šišan

Neuspjeh u školi

Razlozi su razni: misliš da si učio
puno, a zapravo nisi jer dobiješ lošu
ocjenu. Igranje u školi ometa te u
učenju, a brbljanje još više. Ljutim se
na sebe jer kažem učiteljici da sve
razumijem, a poslije ništa ne znam.
Sada znam da je problem u meni, a
ne u matematici!

Antonela Vilić, 4. r. PO Šišan

Zid povjerenja

Bilo je vrlo uzbudljivo kada smo zapo-
čeli s našim projektom. Shvatila sam
da će to biti zajednički rad, a to me
jako veseli.
Svi smo radili zajedno i nismo se sva-
đali. Svatko je radio svoj dio posla:
bojao kvadratiće na crtežu, brojao
i mjerio duljinu vrpce, rezao najlon

vrećice ili ih spajao na žičanoj ogradi
u školskom dvorištu. Izradili smo pre-
krasnu sliku.

Osim učenika i učiteljica pomagali su
nam i roditelji. Slika je bila neobično
velika i svima se svidjela.
Prezentirali smo je uz kratak program
sretni zbog našeg zajedničkog uspjeha.
Nazvali smo ga "Zid povjerenja"
jer smo vjerovali da mi to možemo
učiniti svi zajedno.

Emma Stamenković, 4. r. PO Šišan

U petom razredu

Došla je i nova školska godina. Novi
profesori pa tako i novi predmeti.
Nove učionice, nove torbe, novo sve.
Jedva smo dočekali više razrede i da
upoznamo nove profesore.

Ukratko ću ispričati o školi, profeso-
rima, predmetima i, naravno, prijateljima.
Krenimo od škole. Idem u OŠ dr.
Mate Demarina. Naša škola trenutačno
broji oko 500 učenika. Trenutačno
imamo 16 učionica, s time da je u
procesu dogradnja škole s 11 novih
učionica i velikom knjižnicom. Za sad
nemamo dvoranu jer je i ona u proces-
su gradnje. Sad malo o učiteljima. O
učiteljima mogu samo riječi hvale dati
i sve to njima uputiti. Možda i neki učitel-
ji i jesu strogi, ali su isto tako uporni
i žele da naučimo gradivo jer će nam
trebati za dalje. Također žele da uvi-
jek budemo najbolja verzija sebe, a
ne lošija verzija nekog drugog.

Učiteljica hrvatskog jezika Deborah
Brajković na razne načine može nam
pojasniti sve što nam nije jasno. Ra-
zrednica Jasna Buić-Andrić nam je
kao druga mama, uvijek se brine o
nama. Veseli nas i nasmijava. Pred-
meti. Hmm... predmeti. Većinu pred-
meta volim, osim nekih. Imam trinaest
predmeta. Obožavam likovni jer volim
crtati i mogu se opustiti pomoću cr-

tanja. OSIM kada dvojac pored mene
(Dino i Noa) počnu pričati, onda je
sve gotovo. Volim prirodu radi pokusa
i hrvatski.

Mi smo jedan veliki razred, a u razre-
du nas ima 23. Imamo dvanaest dje-
vojčica i jedanaest dečki. U razredu
se većinom svaki put slažemo, nekad
se posvađamo, no brzo se pomirimo.
Neizmjerne vam hvala, svima vama,
koji ste nas odveli u nove pobjede.
Pobjede petog razreda.

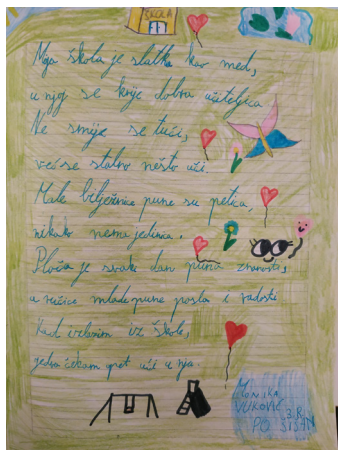
Petra Vlačić, 5.a

Moj doživljaj petog razreda

Peti razred. O petom razredu učiteljica
Ivana nam je puno pričala. Uvijek
sam mislio da će "put" trajati čitavu
vječnost, ali evo ga! Krenuo sam u
peti, taj težak razred. Dobio sam još
četiri predmeta, a to su geografija,
informatika, povijest i tehnički. Mislio
sam da je škola veća. Zabavno je seli-
ti se iz učionice u učionicu i iz svakog
predmeta imati drugog učitelja ili učitel-
jicu. Do škole putujem autobusom.
Hrvatski jezik je po meni glavni pred-
met. Mislio sam da će biti malo lakši.
Učimo pojmove koje u nižim razredi-
ma nismo ni spominjali. Moram puno
učiti. Zadaće više nisu tako lagane
kao što su bile prije. U Medulinu mi
je bolje jer je veća škola i imam više
prijatelja. Prije sam išao u produženi
boravak i tamo sam ručao, a sad ne
idem. Marenda je kuhana, a prije smo
jeli samo sendviče.

Peti razred je puno teži od prva četiri,
ali vrijeme prilagodbe je brzo prošlo
i sada je na nama zadatak da marljivo
učimo i rješavamo zadatke koji su
pred nama.

Lino Černjul, 5. b

Gabriel Demarin

Moje djetinjstvo

Dana 29.1.2006. godine došao sam na ovaj svijet u obliku malog smežuranog krumpira. Rođen sam u Istarskoj županiji, točnije u Puli, odrastao sam u malom selu zvanom Pomer. Do 2007. godine odrastao sam u okruženju svojih najmilijih, sve dok se moj otac nije razveo od moje majke. Taj događaj me jako dirnuo i utjecao na moje daljnje djetinjstvo. Zato sam i bio mali plačljivac kao mali i svaki put kada sam bio u kazni, izvlačio sam se da mi fali tata, i to je moju mamu jako izluđivalo.

Kao mali bio sam vragolan koji je znao samo jesti i piti, bio sam pravi mali buco. S jednom i pol godinom sam znao hodati, a sa dvije godine sam naučio odgovarati na mamina svakodnevna dosadna pitanja. O svemu tome naučila me najbolja osoba koju poznajem, a to je bila moja baka. Uz nju sam odrastao, u prvim godinama mi je trebalo da shvatim tko je ona i kakva je ona osoba iznutra. U početku sam mislio da je ona jedna bezosjećajna osoba koja zna samo „soliti pamet“, ali prevario sam se - ona je

Mauro Tadić

jedna draga osoba koja voli pomagati drugima, a pogotovo meni. Vodila me u razne šetnje parkovima.

S pet godina sam započeo svoju nogometnu karijeru u Banjolama. Bio sam najmanji i najglupliji, ali znate kako se kaže - „tko

nema u glavi, ima u nogama“. Da, bio sam jako brz, iako su drugi bili veći i jači od mene, ali ja ih se nisam bojao. Na utakmicama mi je dres lepršao po koljenima. Svi su me ismijavali. Ali kada sam ostavljao dušu na terenu i kada „ginem“ za ekipu, onda gledatelji sa zadovoljstvom gledaju. Došla je i moja šesta godina i upis u osnovnu školu. Prvi dan sam bio prestrašen i nisam znao što me čeka, ali sam se ugodno iznenadio. Učiteljica Izabela se jako dobro odnosila prema nama kao i mi prema njoj.

Stjepan Bebek

Upoznao sam zanimljive osobe, a jedan od njih je bio Nino Vugrinec. On mi je uljepšao polovicu ovog mog kratkog života. Zajedno smo odlazili na more iako nas je odvajalo par kilometara. Kad sam imao šest godina, doselio sam se u, po meni, najljepše selo u Istri. Da, govorim o Volmama. U Volmama sam upoznao pet simpatičnih i dragih osoba. U tih pet osoba su se našli i blizanci ovoga razreda. Da, upravo oni - Antonio i Livia. Te godine uljepšali su mi na najbolji mogući način. Od pravljenja kućica i guranja

Stjepan Bebek, David Reljanović

kontejnera niz ulicu pa sve do berbe žižula, šipka i vožnje bicikla. U četvrtom razredu sam išao na prvi školski izlet izvan Istre i to me veoma obradovalo.

Prelazak u peti razred je bio stresan i očajan jer nisam znao što mi ta škola predstavlja i kakvi su učenici tamo. Trebalo mi je par tjedana da se naviknem na učitelje i raspored učionica. A sada sam već sedmaš i ovim riječima završavam svoju kratku autobiografiju: bile su to lijepe godine.

Moris Sficco, 7. c

Chiara Vasilić

Riječi

Na svijetu postoje različite riječi, Neke su neljubazne i oštre kao igle, Neke su meke poput svile po kojoj plešu male vile, Neke su duge kao rep mačke, Poneke su kratke, ali ipak slatke.

Sara Dorić, 5. c

Noel Živković

Sara Levanić

Ljubav

Ako si ti oblak, ja ću biti sunce
koje će te zagrliti svojim zrakama.
Ako si ti more, ja ću biti brod
koji će ploviti tvojim valovima.
Ako si ti vjetar, ja ću biti
lišće
ugrijano tvojim dahom
ljubavi.

Gabrijel Kapustić, 7. a

Eric Ilišić

Ljubav

Kad srce zakuca jače
Kada srce zakuca jače,
Bez nje osjećam se kao pače.
Kad sam s njom, osjećam se kao junak,
Bez nje osjećam se kao patuljak.
Kad na put ode, srce kao da će mi pući,
Brojim dane do njenog povratka kući.
Sve mi je na svijetu, volim je jako.

Kako sam mogao živjeti bez nje, baš kako?
Kad ju vidim, kao da poletim.
Svijet mi se odmah učini ljepšim.
Gleda me očima punim dobrote,
Punim znanja, punim ljepote.
Sve mi je na svijetu, volim je jako.
Ako mi se netko ruga, neka je tako.
I da znate, ovo nije šala,
Ovo ljubav nije mala!

Duje Vicković, 6. c

Eric Ilišić

Slime – novi trend u našoj školi

Prvo što trebate znati je čemu služi slime, poznatiji kao „lji-gavac“. To je prije svega antistres sredstvo u svim napetim situacijama: prije ispita, prije spoja, prije razgovora s roditeljima da ste dobili lošu ocjenu, za vrijeme razgovora s roditeljima o lošim ocjenama, prije natjecanja, prije nastupa, prije svih neizvjesnih situacija. A u našem razredu ove je godine zauzeo posebno mjesto!

Recept za slime

SASTOJCI:

Ljepilo, prozirno ili bijelo
Pjena za brijanje ili pjena za kosu
Tekući deterdžent ili borna kiselina
Boja
Perlice ili šljokice (po izboru)

Izrada: Stavite ljepilo u zdjelu, količinu koja vam je potrebna. Zatim dodajte pjenu za brijanje, koliko i ljepila. Promiješajte, a nakon toga stavite žličicu Persila ili borne kiseline i miješajte dok se ne stisne u krutu smjesu. Na kraju dodajte boju i perlice te šljokice.

Uporaba: Izvadite ga iz posude u kojoj ste ga umiješali i stavite ga u manje plastične čaše. Ako je jako ljepljiv, stavite ga u hladnjak jedan dan ili dodajte još malo tekućeg deterdženta. Važno je znati da ga se koristi nježnim dodirima s dva ili četiri prsta, ili kratkim i brzim trzajima – ovisi o količini stresa.

Iako mnogi smatraju slime lji-gavom i sluzavom igračkom, mnoga djeca ga obožavaju, a pogotovo mi. Ne biste vjerovali, ali izrada slima je postala vrlo razvijena pa do sada razlikujemo više vrsta slimeova: fluffy, butter, fishblow, cloud, clear, glossy, foam... Tko zna kamo će nas budućnost odvesti i kakve antistres metode ćemo tek razviti?! Za sada preporučujemo da se ne nervirate već - slime u ruke i navalite!

Jana Blašković, Bojana Vrbljanac, Emili Ilić, 7. c

Pubertet u sedmom razredu - nikad gore!

Ove nas je godine ulovio najluđi pubertet koji netko može preživjeti. Tvrdoglavi smo kao mazge, a učitelji i roditelji kad pričaju s nama, kao da pričaju sa zidom. Kroz jedno uho uđe, a kroz drugo izađe. A što se tiče učenja...kad se o tome priča, radije promijenimo temu. Svakako nam se više sviđa listanje instagrama nego knjige. Vrijeme stvarno neobično brzo proleti kad si na instagramu, u trenutku je već noć. Kad prije? A čeka nas prezentacija iz biologije, čitanje lektire, radna iz povijesti i tri stranice zadatka iz matematike. Kad sljedeće jutro učitelji shvate da zadaće nisu napisane,

digne-mo im živce u sekundi, a kada prevršimo svaku mjeru, rado nas nagrade kojom jedinicom. Čisto da

se nađe.

Većinu je razreda strefila ljubav. Čak bi i linearne jednadžbe bilo lakše riješiti od naših ljubavnih jednadžbi. S tim u paketu ide i dotjerivanje. A moda... to se treba sve popratiti! Goli zglobovi našim su roditeljima već poznata priča, a učiteljima su noćna mora. Oko njih se pogotovo zimi lome koplja. Našem modno osviještenom razredu jako je bitno da uvijek miriše kao da je izašao iz najskuplje francuske parfumerije. Kad se svi namirishemo, zamalo se ugušimo u svim tim mirisnim parama. Učitelji, koji imaju osjetljiv njuh na sve, u razred ulaze s pitanjem:

„ Tko se opet pipsao?!?“ Na to reto-ričko pitanje ne odgovaramo.

Uz naš pubertet nikom nije lako živjeti, a najteže je nama. Nitko nas ne razumije, svi su zaboravili kakve su ovo godine. Pa da ih podsjetimo - to su zbunjujuće, osjetljive, zamršene i lude godine, ali sa sobom nose puno lijepih uspomena na bezbrižne dane djetinjstva!

Hana Vlačić, 7. a

Ehhh....sebe ne želim baš *hejtati* te

Melani Radolović

reći da sam loša (toliko), no ne želim se niti hvaliti, te pričati kako sam odlična.... Recimo da sam prosječna (možda malo više od prosjeka...). Zašto? Zato što ne postoji osoba na svijetu koja je savršena. Svi imamo svoje vrline i mane, no u našoj tinejdžerskoj dobi mane malo više naginju na svoju stranu.

U zadnje vrijeme kao razred smo pustili, jesmo. Ali ipak danas neću govoriti u ime svih, već samo za sebe. Te moje male pubertetske mušice u zadnje vrijeme uspješno obavljaju svoj posao. Šapću mi da lažem za svaku i najmanju sitnicu, tjeraju me da visim na instagramu umjesto da čitam lektiru i ispunjavam radne bilježnice. A tek kad otvorim ormar.... zaštopaju mi mozak u sekundi i ne daju mi da si

odaberem *outfit* za idući dan. Knjigu dotičem jedino kad spremam torbu, ali ipak kada nema ništa zanimljivo pa sjednem i „učim“, ne stignem pročitati niti prvo slovo i mirujem. Ne vidim, ne čujem, ne govorim, ne dišem, ne trepćem. Samo promatram jednu točku na knjizi i ne razmišljam ni o čemu. Kada me nešto odluči trgnuti iz sna I TJERA ME DA IPAK “malo zagrijem stolicu“, suze najednom same poteknu te počnem cmizdriti uz vrlo poznatu rečenicu “ali ja ovo ne kužim!“ One me malene mušice i dalje podržavaju u svemu ovome. Još i kako da su one razlog svih mojih nenapisanih zadaća. No evo, sad da budem iskrena, nisu samo one krive. Krivi su i idoli koje pratimo preko društvenih mreža. Mislim logično: da oni ne postoje, lako moguće da bi nam jedina zanimacija bila učenje. Između ostalog, smatram da je i naš dječji život oblikovao nas same. Dat ću za primjer crtiće. Kako ste vi očekivali da budemo dobra djeca kada smo gledali ovakve crtiće: Pepeljuga u ponoć dolazi kući, uspavana ljepotica spava po cijeli dan, Wixice su gole na pola, nindža kornjače skaču u kanalizaciju, Spider-man se baca sa zgrade, Betmen vozi 300 km/h, Asterix i Obelix piju neke čudne napitke, Ju-gi-oh kockaju, a Pino-kio stalno laže. Pa kako da mi budemo normalni?

Naravno da uz sve ove mane (za koje čak ja nisam niti kriva) postoje i neke bolje strane, a zapravo najveća je ta što imam izgovor za sve, a taj je „U PUBETRETU SAM!“

Sara Lorencin, 7. a

Katia Kirac

Ne budi LUZER, pitaj nas za SAVJET

OSLANJAJUĆI SE NA NEVELIKO, ALI NE I BEZNAČAJNO ŽIVOTNO ISKUSTVO, ODLUČILI SMO ODGOVORITI NA NAJČEŠĆA PITANJA KOJA MUČE NAŠE PRIJATELJE. SAVJETI SU NAMIJENJENI TINEJDŽERIMA, ALI MOŽDA BUDU KORISNI I STARIJIM ČITATELJIMA.

Kako da me simpatija zapazi i zainteresira se za mene?

Najvažnije je biti iskren i spontan. Ako ne možeš, onda ti nema spasa. Ali mi imamo rješenje i za tebe! Najprije budi siguran tko ti se sviđa. Nemoj napraviti bruku jer ćeš imati još veću muku. Ako joj se odlučiš približiti, što ti je prvi zadatak, najbitnije je da se ne frajerišiš i da budeš svoj, uz to budi otvoren i budi normalan.

Imam prijateljicu koja neprestano ogovara, kako da joj pomognem da se riješi te loše navike?

Ogovarati svakako nije lijepo, jer tako ostaješ bez prijatelja i kad stvarno budeš u nevolji, nitko ti neće pomoći. Prvo se mora ispričati ljudima koje je tračala i obećati im da više nikad to neće napraviti. A ti, dragi prijatelju, koji tako brineš o svojoj prijateljici, budi uvijek uz nju i upozori je da prestane prije nego što počne. Dogovorite se za znak kojim ćeš ju upozoriti, npr. baci joj papirić u kosu ili izvedi neku drugu smiješnu gestu, ali morate imati potpuno međusobno povjerenje i tvoja prijateljica mora i sama htjeti prestati ogovarati. Najvažnije je da joj pomogneš osvijestiti tu lošu naviku.

Kako da kažem roditeljima za lošu ocjenu?

To je zeznuto. Ako si i prije lagao roditeljima, teže ćeš im to saopćiti. Najprije reci onom roditelju koji blaže reagira, a saopćite zajedno drugom roditelju. Nemoj bježati od problema i neugodne situacije, a ako baš nikako ne možeš to reći, onda najprije ispravi ocjenu, a zatim prijavi sveukupno stanje stvari...i nadaj se najboljem.

Nikako se ne uklapam u društvu, kako da to promijenim?

Prvo razmisli u kome je problem. U tebi ili u tvom društvu. Ako je problem u tebi, moraš se promijeniti na bolje, a ako je problem u društvu koje te ne prihvaća zbog toga što si svoj, onda nađi nekog tko tebi paše. (I kojem si sličan po svojim osobinama ili interesima.)

Imam problem sa nesanicom, kako da se riješim toga?

Ovo su neka rješenja koja ti nudimo:

1. *Stavi si muziku koja te opušta (u tvom stilu).*
2. *Popij nekakav topli napitak.*
3. *Pročitaj neku knjigu (zabavnu ili dosadnu ovisi o tome što te više umori).*
4. *Zatvori oči i maštaj o nečem što želiš da ti se desi.*
5. *Ili jednostavno pusti mobitel i idi spavati (isključi wifi na mobitelu!).*

Moje su se dvije najbolje prijateljice posvađale, kako da ih izmirim?

Poslušaj obje priče i za sebe odluči tko je u pravu, a pred njima pokušaj dokazati da je svađa glupa i da to ne smije rasturiti njihovo prijateljstvo. Razgovaraj s njima na način da svaka od njih pokuša razumjeti onu drugu. Ako to ne uspije, udalji se dok se same ne izmire.

DAKLE, NE BUDI LUZER, ZA SVE NEUGODNE SITUACIJE POSTOJI RJEŠENJE, POTREBNO JE SAMO PITATI ZA SAVJET DOBROG I ISKRENOG PRIJATELJA ILI PRIJATELJICU. (KAO ŠTO SMO MI.)

Sara Lorencin, Hana Vlačić, Petra Pulić, Emili Radolović, 7. a

Drago mi je kad uđem u školu u kojoj su djeca nasmijana

INTERVJU S NOVOM PSIHOLOGINJOM NAŠE ŠKOLE SONJOM ŠTEVIĆ-MIJOŠEK

Budući da je psihologinja Sonja ove godine tek došla u našu školu i nismo je u kratkom vremenu imali prilike bolje upoznati, hrabro smo pokucali na njena vrata i zamolili je za kratak razgovor. Susretljivo nas je dočekala i rado odgovorila na naša pitanja o zanimanju psihologa, a i o drugim temama.

Što vas je navelo na studij psihologije, je li postojala određena osoba koja vas je inspirirala?

Još kao malena pratila sam rad svoje majke koja je bila rehabilitator edukator, uvijek sam čeprkala po njenim knjigama i mislila sam da ću i ja jednoga dana biti kao i ona. S vremenom je ipak prevagnuo studij psihologije.

Gdje ste studirali i kakva su vam sjećanja na godine studija?

Studirala sam u Rijeci i predivna su sjećanja na to vrijeme. To je predivno vrijeme odrastanja, ali i vrijeme kada se učiš samostalnosti, kada si odgovoran za svoje postupke, kada sam moraš izorganizirati svoje vrijeme.

Što ste sve radili nakon studija, kakvim ste se poslovima sve bavili?

Svašta sam radila! Radila sam u Centru za socijalnu skrb u Poreču kao psiholog, onda sam radila kao policijski službenik za maloljetničku delikvenciju, kao asistent s djecom u osnovnoj školi i jedno vrijeme u posebnom odjelu u školi u Poreču s djecom s posebnim potrebama.

Gdje vam se najviše svidjelo?

S obzirom da mi je oduvijek bila želja raditi s djecom, svugdje mi je bilo lijepo. Kada sam i volontirala, uvijek je to bio rad s djecom.

Kako vam je bilo raditi kao policijskoj službenici?

Bilo mi je zanimljivo jer sam počela raditi taj posao prije nego što se donio zakon o sudovima za mladež. Tako da sam i sudjelovala u izradi tog zakona jer nas je bilo petero, a to je vrlo malo u cijeloj Hrvatskoj. Bilo je jako naporno jer smo morali poduzimati mjere, educirati, podučavati policijske službenike kako da postupaju s djecom i roditeljima u slučajevima obiteljskog nasilja.

Kome ste najviše u svom radu uspjeli pomoći?

E sad, najviše... ne mogu izdvojiti nikoga poimence, teško je kazati kome sam najviše pomogla. Pomogla sam mnogim ljudima, sve zavisi što sam i gdje radila. Jesam li radila u Centru, u policiji, u klubu liječenih alkoholičara, u školi, svaki od njih je imao svoj zasebni problem i svoje poteškoće. I to je ono zanimljivo što kod posla psihologa nema ništa po nekakvom uobičajenom redoslijedu. Nema uobičajenog recepta kako raditi sa svim ljudima jednako. Treba prilagoditi rad svakom pojedincu.

Od svega što ste studirali, što vam je najviše pomoglo u radu s djecom?

Najviše što mi je u mom stručnom osposobljavanju pomoglo bila je nakon fakulteta dodatna edukacija. Izdvojila bih Teoriju izbora i Realitetnu terapiju koju sam, kada sam je otkrila, čvrsto prigrllila kao neku svoju glavnu nit vodilju. Ne samo u profesionalnom životu, već i uopće u svom životu. One su naznačile nekakva osnovna pravila života, promišljanja i izgradnje dobrih međusobnih odnosa među ljudima.

Što vas je potaknulo da dođete u našu školu i kako vam se sviđa s nama?

Jo, vi ste predivni ovdje! Drago mi je kada uđem u školu u kojoj su djeca nasmijana. To je ono što vidim kada prolazim hodnikom. Da ste nasmijani, da ste još uvijek djeca, da se veselite, da se međusobno šalite, da ste razigrani baš onako kako djeca trebaju biti. To je nešto najljepše što čovjek osjeti, uz to što je radni kolektiv izuzetno susretljiv i ugodan za rad.

Da li je teško biti psiholog, nađete li uvijek rješenje za sve probleme?

Ne, ne nađem, ali onda to i kažem. Kad ne znam što napraviti, onda ću se informirati kod ljudi koji bi to mogli znati, pa prenesem informaciju. Nitko ne zna sve i ne možemo očekivati da znamo sve. Ako ne znam naći rješenje, kažem otvoreno čovjeku ili djetetu, pa ćemo pronaći nekoga tko nam može pomoći.

Što volite raditi u slobodno vrijeme?

Volim biti u vrtu, uređivati svoj cvjetnjak, volim puno čitati. Uglavnom imam jako malo vremena, ali po ljeti obavezno idem na kupanje svakoga dana.

Koji je vaš životni cilj i što biste željeli ostvariti u životu?

Mislim da sam ostvarila veliki broj svojih životnih ciljeva koje sam si zadala još davnih dana. Jedan od prioriteta u mom

životu bio je postati dobar roditelj, što mislim da sam dobro odradila. Kako su mi djeca velika, mogu reći da sam odradila s njima dobar posao. Isto tako, jednoga dana kada se više neću baviti ovim poslom, voljela bih naučiti slikati.

Možete li nam reći koju biste poruku uputili učiteljima, roditeljima, učenicima?

Poruku koju bih uputila, i učiteljima i roditeljima, je da razvijaju samopouzdanje kod svoje djece, da stvorimo samouvjerenu djecu, djecu koja će se znati nositi u budućnosti s problemima, s tugom, sa strahom, ne samo s onim dobrim emocijama i ugodnim trenucima, već i u neakvim problematskim situacijama. Učenicima bih rekla da nauče vrijednosti samoga sebe, da postanu samopouzdana ljudi.

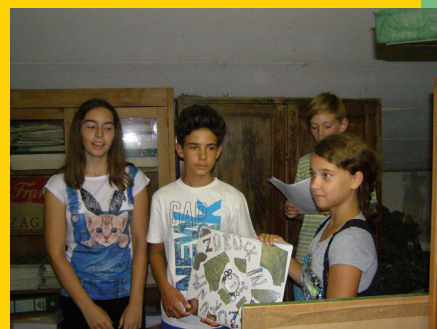
Tia Trošt, Livia Poldrugo, Jana Blašković, Bojana Vrbljanac, Emili Ilić, 7.c

Vremenska kapsula - što smo poslali u budućnost?

Na inicijativu Goethe-Instituta Kroatien objavljen je natječaj za učenike PASH škola i ostalih osnovnih i srednjih škola u Hrvatskoj na temu «Vremenska kapsula - što šalješ u budućnost?» Zadatak je bio osmisliti projektnu temu, izraditi vremensku kapsulu i pohraniti je na tajno mjesto u školi gdje će se za deset godina, točnije 2028. godine, otkriti njezin sadržaj.

opisali najomiljenije mjesto igre u neposrednoj blizini kuće gdje žive i najomiljenije mjesto druženja u školi i oko nje. Od svojih fotografija i sastavaka izradili su dnevnik, ispunili ga svjedočanstvima i uspomena na vrijeme svog djetinjstva i školovanja. Vremensku kapsulu ispunili su i digitalnim materijalom, video-snimkom koja prikazuje način nastanka vremenske kapsule i mjesto gdje je sakrivena.

Učenici 7. d razreda, polaznici Likovne grupe i Novinarske grupe OŠ dr. Mate Demarina Medulin uključili su se od početka ove školske godine u niz aktivnosti kojima su prikupljali, pripremali i uređivali materijale koje su pohranili u svoju vremensku kapsulu. Njihova projektna tema bila je « Važna mjesta moga djetinjstva » kojom su obuhvatili i

Informacija o vremenskoj kapsuli poslana je Međunarodnoj udruzi za vremenske kapsule (ITCS) i Goethe-Institutu Kroatien. Pobjednici natjecanja bit će proglašeni na proslavi desetogodišnjeg jubileja inicijative PASCH 2018. gdje će se ocjenjivati radovi prema originalnosti i kreativnost.

Sara Lorencin, Petra Pulić, Hana Vlačić, 7.a

Put po Istri

Bio je to jedan lipi, sunčani dan. Zrak je bio svjež i prohladan. Ispred škole u Medulinu kurijera je čekala na nas. Svi smo bili znatiželjni i jurili smo kroz vrata kurijere kako vihor. Zauzeli smo svaki svoje mjesto i putovanje je počelo.

Prvo odredište nam je bila Nezakcij. Nezakcij je bila velika histarska gradina. Najstarija u Istri. Kad smo došli pred ulaz u ruševine, jedan Histar i Histrianka su dotekli do nas. To su nam bili vodiči koji su načinom obučavanja i običaja dočaravali ono čemu su nan povijest. Prvo su nam rekli da je Nezakcij bila najstariji i najveći histarski grad u Istri. Njime je vladao kralj Epulon, posljednji kralj Hista. On je uspješno održavao mir i blagostanje u gradu sve dok rimljanska vojska nije okružila Nezakcij u želji da ga osvoji. Nezakcij je imala jako zavidan položaj. Uz njega je bila zaljev Budva, zelenje, rika, i bila je na brdu. Histriani nisu bili niki ratnici. Njihovo svakodnevno delo bilo je loviti mekušce sa obale zaljeva i brinuli su se za fameju. Ipak, Histri su bili vrlo poznati gusari. Oimali su i trgovali amforama, uljem i vinom. Dok nisu otkrili vino, pili su biru jer je u blizini bilo dosta ječma i tako im je bila pristupačan. Uglavnom, nisu bili niki ratnici. Oni bi se napili i z glavon kroz zid jurišali na neprijatelja. Uz tu strategiju ubrzo su shvatili da im ni spasa pa je kralj Epulon naredio da se svi međusobno ubiju i hite se sa zidina kako ne bi pali u ruke Rimljana. Jer Rimljani bi ih učinili robovima i tukli ih na svaki korak. Kad su Rimljani nahrupili u grad, svi su već bili mrtvi. Kralj Epulon je među zadnjima naletio na svoj mač. Tako je Nezakcij postao rimski grad čega su pokle osvojila barbarska plemena.

Sve te štorije su nas oglasile pa smo nakon marendosti u svojoj „vremeplov“ (tako su Histriani zvali našu kurijeru) i pošli prema sljedećem odredištu – Raši, najmlađem gradu u Istri. U Raši živi malo ljudi i tamo se osjeća rudarsko ozračje.

Okolo grada su brda, prošujana kao švicarski sir. To su rudari mučno delali, kopali ugljen koji se onda u peć ložija. Toliko dela za ugljen koji bi u malu zgorija. Rudari su imali slabu plaću, pluća otrovana od ugljene prašine i tugu na licu. Talijani u ono doba su ih tirali na

prekomjerni rad. Kupili bi in makinu za prati robu i tako in „zamaglili oči“ da delaju zauzvrat u rudniku. E, da! Teška su to bila vremena! Mi smo pogledali mali muzej o rudarstvu i skupa s maskiranim vodstvom, sada babon i njezinin unukon, smo pošli u kurijeru. Već pomalo lačni uputili smo se prema još jednoj etapi – Labinu, gradu umjetnika.

Došli smo u slavni grad Labin. Ti grad je prije skoro bila uništen, od jene škopije u brdu koja je prijetila da uništi cili grad ako bi se još jedanput ponovila. Ljude je ulovila panika da nipošto ne žele puštiti tako lipi grad. Udružili su se i jedva frmali tu strašnu eksploziju. Danas u gradu

žive uglavnom umjetnici kiman su ponudili ondašnji građani da tamo pojdu živiti. Oni danas delaju punon paron pa u gradu ima jako puno galerija. Labin je isto bila grad rudara. Prije dosta vremena tamo se dogodila i Rudarska buna. Fašisti su zbog nike sitne pogreške i odmazde pretukli jenega njihovega rudara. Rudarima je to bila kap koja je prelila čašu. Zbog loših uvjeta i slabe plaće jedva su čekali povod za bunu. Porazili su sve fašiste u gradu i nastavili proizvodnju u rudniku za svoje potrebe. No, Labinska Republika (tako su je rudari zvali) trajala je samo dvadesetak dana. Pozvavši pojačanje, fašisti su napali i poništili Labinsku Republiku. I tako je završila ti hrabri pothvat.

Ali naš hrabri pothvat još se nastavlja. Bili smo jako lačni i željno smo čekali ručak, sili smo u kurijeru i premoreni krenuli prema Rapanjima i dvorcu SantMichael. Čim smo ušli u nje-ga, počela je zabava. Nakon dobre puretine, čevapa i kumpira pošli smo u obilazak dvorca. Prvo nan je vitez pokaza klade (sprave za kažnjavanje) i starinski voz. Reka nan je da bi se oni koji su bili smatrani vještican i štrigunin morali pojt u sobu istine.Vred smo pošli u nju i tamo vidili stolicu z bodljami i kolac

za mučenje. Provali smo sisti na stolicu, ali smo žurno otrčali van. Put nas je doveja do zatvora za vještrice. Tamo je bilo par pauki i grda stara vještica u kavezu. Malo smo se još bečili pa smo pošli dalje, van dvorca di smo uživali u labirintu, jahanju i gađanju sa stelicami u metu. Ne znan kako, ali san fika jušto u sridu. Na kraju dana bili smo umorni, ali ponosni i zadovoljni. Sili smo u kurijeru i uz pjesme, viceve i igre rivali doma.

Ljubomir Grgorinić Rađen, 5. c

Dojmovi s putovanja u Vukovar

Dva dana provedena u Vukovaru bila su potresna i nezaboravna. Najpotresniji bio je posjet vukovarskoj bolnici gdje smo mogli vidjeti u kakvim su uvjetima živjeli ranjenici i radilo medicinsko osoblje. Najgore od svega bilo je što je bolnica bila bombardirana. Veći dio grada je obnovljen, ali ima kuća koje još imaju ožiljke od granata. Ovo putovanje treba nas potaknuti da budemo pravedniji i bolji ljudi.

Daniel Lunko, 8. b

U Vukovar smo krenuli u četiri sata ujutro. Put je prošao dobro. Kada smo stigli, razgledali smo tenkove i ostalo naoružanje, te smo odslušali predavanje pukovnika Mihaljevića. Drugoga dana posjetili smo Trpinjsku cestu koju još nazivaju Grobljem tenkova jer je hrvatska vojska tamo uništila tridesetak tenkova. Nakon Trpinjske ceste posjetili smo bolnicu što mi je bilo najpotresnije. Nakon posjete bolnici uputili smo se na Ovčaru gdje smo imali predavanje o Domovinskom ratu. Na Ovčari su ubijeni civili, mnogi odvedeni iz bolnice. Posjetili smo Memorijalno groblje i Školu mira gdje smo naučili da je mir ono najvažnije što imamo.

Andrea Vilić, 8. b

Posjet Vukovaru ostavio je na mene snažan dojam. Nakon Domovinskog rata grad više nije izgledao kao grad, bio je opustošen i prazan. U ratu je mnogo nedužnih ljudi izgubilo živote. Posjetili smo logor, to je doista uznemirujuće mjesto. Izvan bolnice je veliki crveni križ koji je od platna i pun je rupa koje naznačuju da je bolnica u ratno vrijeme bila bombardirana. Pacijente su smjestili u podrume kako bi ih zaštitili. Sobe u podrumu su skućene, a u njima je bilo smješteno puno ljudi. Liječnici su, ako su stigli, spavali u stojećem položaju. Iako je grad razoren, vodotoranj se nije srušio. Postao je simbol stradanja i otpora.

Daria Mladenović, 8. b

U Vukovaru smo proveli dva potresna dana. Vukovar je jedini grad u kojem sam se osjećao potreseno, uplašeno, zbnjeno, tužno. Prvo što sam ugledao u istočnoj Slavoniji bile su kuće, ali ne obične, već kuće na horizontu propucane mecima i razrušene. U Vukovaru sam prvo zamijetio vodotoranj koji se trenutno restaurira. Prisustvovali smo predavanju pukovnika Mihaljevića o tome kakve su bile ratne godine i bitka za Vukovar. Sljedeći dan posjetili smo Trpanjsku cestu gdje je bilo uništeno više od trideset tenkova i to je bila prva pobjeda za branitelje Vukovara.

Teo Plastić, 8. b

Stigli smo u Vukovar nakon dugih sedam sati vožnje. Kad smo stigli, najprije smo posjetili područje bivše 204. brigade. Zanimljivo mi je bilo razgledati oružja i vozila koja su se koristila u Domovinskom ratu. Posjetili smo Franjevački samostan i crkvu. Jedan dio crkve nije obnovljen, da ostane kao sjećanje na ratno stradanje. Posjetili smo Spomen dom hrvatskih branitelja koje se nalazi na tzv. Groblju tenkova. U jednoj prostoriji bio je staklen pod ispod kojeg je u rupi bio zakopan tenk. Zatim smo posjetili logor, osjećao sam se zaprepasteno kad sam vidio gdje su ljudi živjeli. U bolnici sam zapazio stari kirurški stol. Upamtio sam da je na njemu izvršeno preko tisuću operacija. Ušli smo u bolnički podrum koji me ponovno zaprepastio - u par prostorija bilo je smješteno preko dvjesto ljudi. Oko bolnice svakodnevno je padalo sedamsto granata. Bilo mi je zanimljivo slušati o bombi "krmači" koja je probila pet katova bolnice, a da nije eksplodirala. Na Memorijalnom groblju bio sam ražalošćen - najmlađa žrtva imala je šest mjeseci, a najstarija 104 godine. Vukovar kao grad me zadivio, ali i ostavio težak trag zbog svega što se zbivalo u ratu.

Marin Buić, 8. b

Izlet u Rijeku, europsku prijestolnicu kulture 2020

1. Stigli smo pred Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja Rijeka, smješten u Guvernerovoj palači. Tada još nitko nije mogao naslutiti da će dan biti neizdrživo vruć i topao. (Osim Davida Uzona.)

2. Slušamo o povijesti riječkih brodova, svjetskih putovanja i kapetana, ali ipak najviše zanimanja privukao je prsluk za spašavanje s potonulog broda Titanik.

3. Raskošna zgrada
Guvernerove palače nije nas ostavila ravnodušnima, svojom arhitekturom i bogatim muzejskim postavom.

4. Predavanje o povijesti Rijeke nekima je najbolje bilo odslušati sjedečki, a nekima ležečki.

5. U Prirodoslovnom muzeju, kad smo svi ostali bez kapi vode u bocama, od žeđi nas je spasio Damir Martinović Mrle, pa smo usput ponovili da Rijeka nije samo prapovijesni i pomorski, već i nepopustljivo rokerski grad.

6. Predavanje u botaničkom vrtu završili smo pričom o velebitskoj degeniji, endemskoj vrsti koja raste na malom području Velebita, ujedno i zaštićenoj vrsti. Nalazi na kovanici od 50 lipa. Kao zanimljivost navodimo da ju je prvi pepoznao Mateo.

7. Trsat, predantičko naselje, vojno rimsko uporište, kasnije hrvatska utvrda i najstarije marijansko svetište u Hrvatskoj. Posjet je bio brz i kratak jer su nas žurno iščekivali na Rujevici.

8. U dvorani za novinare velebnog stadiona NK Rijeka naši nogomataši, budući šampioni, održali su probnu konferenciju za novinare. Svi su učenici na dar dobili dres NK Rijeka. Oduševljeni toplim dočekom i poklonom iznenađenja završili smo posjet Rujevici i Rijeci te smo se zadovoljno uputili natrag u Medulin.

Dobrošlica prvašićima

Prvi dan škole za sve učenike i učitelje ispunjen je uzbuđenjem, ali za učenike prvog razreda i njihove učiteljice on je posebno svečan. Tako smo 3. rujna dočekali nove školarce u svečanom tonu. Na prijemu učenika prvog razreda uz program dobrodošlice i slatku, šarenu zakusku pozdravnim riječima dočekala ih je v. d. ravnateljica Dubravka Karčić, poželjela im sretan početak i uspješno učenje. Ove je godine u našoj školi započelo s radom pet prvih razreda koje vode učiteljice: 1. a Vesna Privrat i 1. b Marija Papac u matičnoj školi, 1. r. u PO Banjole Ivana Mihaljević, 1. r. u PO Ližnjan Ljiljana Stanić i 1. r. u PO Šišan Dubravka Brgić-Živković.

Svim prvašićima želimo da im učenje bude radost, a škola mjesto zajedništva, prijateljstva i igre.

Polaganje kamena temeljca

29. siječnja 2019. g. u našoj je školi polaganjem kamena temeljca svečano obilježen početak nadogradnje škole i izgradnje nove školske sportske dvorane. Uz kamen temeljac položena je i vremenska kapsula u koju su pohranjeni uz svečanu povelju i radovi naših učenika – pismo dobrih želja, poruke novoj školi, likovni rad s prikazom buduće škole te dva neizostavna predmeta koje svaki učenik današnjice ima u svojoj pernici - olovku i gumicu.

Svečanom polaganju kamena temeljca prisustvovali su župan Istarske županije Valter Flego, načelnik Općine Medulin Goran Buić, zamjenik načelnika Damir Demarin, pročelnica Upravnog odjela za obrazovanje, sport i kulturu Patricia Percan, ravnateljica Emanuela Pinzan Chiavalon te učenici i učitelji škole.

Učenici naše škole iskazali su zadovoljstvo što nakon dugo očekivanog proširenja škole radovi konačno započinju, a otvorenje novog dijela škole najavljeno je za osam mjeseci – upravo za početak sljedeće školske godine. Preostaje nam još nekoliko mjeseci strpljenja do trenutka kada ćemo dobiti veću, prostraniju i ljepšu školu na zadovoljstvo svih učenika, učitelja, djelatnika škole, roditelja i šire zajednice.

Pismo učenika

PISMO UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE DR. MATE DEMARINA POVODOM POLAGANJA KAMENA TEMELJCA PRI NADOGRADNJI NOVOG KRILA ŠKOLE I NOVE SPORTSKE DVORANE

Davne 1931. godine na ovom mjestu izgrađena je prva škola u Medulinu, a 2004. g. staro krilo škole zbog sve većeg broja učenika nadograđeno je i prošireno. Iako je u Medulinu već 1870. godine pokrenuto školovanje djece, ono je bilo u teškim uvjetima. Važnost obrazovanja bila je jača i važnija usprkos problemima i poteškoćama, stoga se u školsku zgradu uvijek ulagalo.

Tijekom godina broj učenika svake godine bio je sve veći, a naše su učionice postajale sve punije i neprikladnije. Zbog nedostatka prostora nastavu je bilo teško organizirati. Nije učenicima bilo lako dolaziti na nastavu u poslijepodnevnoj smjeni, nije im lako bilo održavati sate informatike u tijesnoj i skućenoj učionici, nije im lako bilo održavati sate tjelesnog u zagušljivoj balon dvorani. Dugo smo vremena strpljivo čekali nove prostore škole i bolje uvjete rada. Danas će po-

laganje kamena temeljca značiti dobar početak važnih promjena i budućih radnih uspjeha i učenika i učitelja.

Naši su se učenici generacijama potvrđivali marljivim radom i uspjesima na natjecanjima znanja kao i sportskim postignućima. Smatramo da zaista zaslužujemo veću školu i radujemo se ovom danu. Iako kao osmaši sljedeće godine napuštamo školu, sretni smo zbog učenika koji ostaju i koji će uživati u novim prostorima škole. Želimo im dobre sate tjelesnog u novoj školskoj dvorani, zanimljive sate u dobro opremljenoj informatičkoj učionici, prostranu i bogatu knjižnicu, bolju tehnologiju za još bolje i zanimljivije učenje. Učiteljima želimo još veću zbornicu za ugodniji boravak u školi i bolje uvjete za rad.

Iščekivanje nove i ljepše škole počinje od danas kad položimo ovo pismo uz kamen koji će držati temelje škole koju učenici i učitelji s radošću i veseljem očekuju. Svima želimo sretan i uspješan rad!

Iva Šimić, 8. b

Anketa u prolazu: Što očekujete od nove škole?

Očekujem da bude funkcionalna, dovoljno velika i dovoljno opremljena za sve učenike, da nas posluži dugi niz godina i da napokon svi počnemo raditi u istoj smjeni. Dušanka Đokanović, knjižničarka

Očekujem da bude ugodna i lijepa, da imamo kabinete, da radna atmosfera bude dobra. Dimitrije Milaković, učitelj

Da bude prostrana i da ne bude velike gužve po hodnicima kao do sada. Lucas Stipančić, 7. c

Puno lijepih učionica, kvalitetniju nastavu, novu dvoranu i puno sportskih uspjeha, i naravno, da učenici budu zadovoljni. Maja Brgić, tajnica

Više prostora, više štete, više posla. Ali! Novost je što ću imati aplikacije na mobitelu kojim ću moći upravljati grijanjem u školi od kuće. U novoj školi očekujem više partija.. Marino Privrat, domar

Sve najbolje. Da bude puno prostora gdje se učenici mogu družiti. Da učionice budu svijetle. Da učionica iz kemije bude bolje opremljena... I učionica iz hrvatskog jezika (da me učiteljica Tina prijekorno ne gleda..). Saša Lakić, učitelj

Očekujem bolje uvjete za sve učenike, dvoranu, da niži razredi nemaju dvije smjene i bolji radni prostor za stručne suradnike. Bruna Kuharić Mllovan, pedagoginja

Očekujem puno. Da imamo dovoljno učionica, da bude lakše raditi. Da svaki učitelj ima svoju učionicu zbog čega će učenici i učitelji imati bolje uvjete za rad. Vesna Juvan Bukovac, učiteljica

Od nove škole očekujem da će donijeti pozitivne promjene - bolje materijalne uvjete rada, lijep i ugodan prostor, dobru didaktičku i metodičku opremljenost, ali ponajviše da će se u njoj dobro osjećati i dobro međusobno surađivati svi učenici i djelatnici škole. Tina Ribić, učiteljica

Maškare, ča moru maškare

5. ožujka - dan kad su maškare zavladaile ulicama Medulina Krenuli smo iz škole oko 9:15 prema Mlinu. Svi smo došli maskirani. Na putu smo susreli i neke druge maske. Kad smo stigli u šator, svi smo počeli plesati. Kasnije nam je učiteljica donijela krofne i sa

zadovoljstvom smo ih pojeli. Poslije smo opet plesali. Nakon plesa družila sam se s Emilijom. Ona se neko vrijeme skrivala pred Matijom, ali je nisam stigla pitati zašto. Na kraju sam se mačevala zastavicom s Lorenom. I tako je došao kraj maškara. Svi smo se skupili i krenuli prema Placi. Tamo smo se nakratko odmorili i nastavili prema školi. Kad smo stigli u školu, otišla sam u produženi boravak igrati se s Klarom. Ovaj mi je dan bio jako lijep!

Lana Laginja, 4. r.

Moja maska

Ove godine za maškare bit ću anđeo. Imat ću predivnu haljinu i lepršava krila, a aureola će mi sjajiti poput ljetnog sunca. Volim maškare jer se oblačimo u razne kostime i zabavljamo se.

Lana Miljanić, 3. r. PŠ Šišan

Maškare

U maškare neka ide svatko!
 Uvijek je tako!
 Kad netko masku ima,
 pokazuje ju svima.
 Svaka maska - nešto novo,
 kao abecedno slovo.
 Konfeti, keksi, bomboni
 i raznobojni baloni!
 Dovoljno je samo masku staviti
 i košaricu slatkiša nabaviti.

Paola Cvjetković, 4. r. PO Banjole

Maškare

Toga dana se puno ljudi maskira,
 a veseli klaun trubu svira.
 Tad šarena družba kroz selo paradira
 i nikome ne da mira.
 Budu tu bolničari, policajci i vatrogasci pravi
 i mnogi drugi sa smiješnim maskama na glavi.
 Svi skaču, pjevaju i plešu,
 u paru su Šrek i Hulk u donjem vešu.

Toni Hrelja, 4. r. PO Banjole

Karneval

Karneval je dan
 kao iz basne,
 kada su i kokoši krasne,
 a ruke od krafni masne.

Tada ima krava, bivola,
 majmuna i konja,
 a najteže je glumiti slona.
 Poklade su ljudi dani,
 kad se ljudi oblače kao purani.
 Kad si zebra, prugica si pun,
 a kad se pojavi lav, miran si ko čunj.
 Kad vještica u svom kotlu čara,
 onda stigne i za sreću bubamara.
 Nindže se u napad spremaju,
 dok pusta za paljenje pripremaju.

Povorka tada ide gradom, nitko ne žali za radom.
 Muškarci se u žene maskiraju,
 sa štiklama baš ne profitiraju.
 Na lice stavljaju razne boje,
 nove kostime za taj dan kroje.
 Voljela bih da takvih dana ima više,
 samo da toga dana ne bude kiše!

Eleonora Chiara Bakalović, 4. r. PO Banjole

Posjet Sajmu knjiga

7. prosinca učenici sedmih razreda posjetili su Sajem knjiga u Puli, ove godine posvećenog temi Slobode, i prisustvovali predavanju Hop lektira na kojem su Vlado Šagadin i Štef Bartolić predstavili strip crtačicu **Helenu Janečić**. Rođena je 1979. godine u Osijeku, a nakon studija u Americi magistrirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu gdje danas živi i radi. Ispričala nam je o počecima svog likovnog stvaralaštva, najomiljenijim strip junacima, načinu rada i položaju žene u svijetu strip crtača. Učenici su prošetali sajmom knjiga, prolistali pokoji zanimljiv naslov i kupili pokoju zanimljivu knjigu.

Lidrano

U utorak, 19. veljače 2019. g. u Domu hrvatskih branitelja u Puli održana je županijska razina smotre dječjeg stvaralaštva Lidrano 2019. Našoj školi pripala je posebna čast da bude domaćin smotre, te je ugostila najbolje učenike i mentore Istarske županije koji su se predstavili svojim literarnim, novinarskim i scenskim stvaralaštvom. LiDraNo promiče dječju krativnost, njeguje hrvatsku riječ u različitim pojavnim oblicima, mjesto je susreta i druženja, izmjene znanja i iskustava. Rad učenika procjenjivali su članovi Povjerenstva te su tijekom dana na okruglim stolovima sudionicima dali konstruktivne osvrte i preporuke za daljnji rad. Na kraju dana uslijedilo je proglašenje radova upućenih na državnu razinu LiDraNa, ove godine održane u Šibeniku. Čestitamo svim učenicima i njihovim mentorima na stvaralačkom radu te Provedbenom i Prosudbenom povjerenstvu na uspješnoj organizaciji smotre.

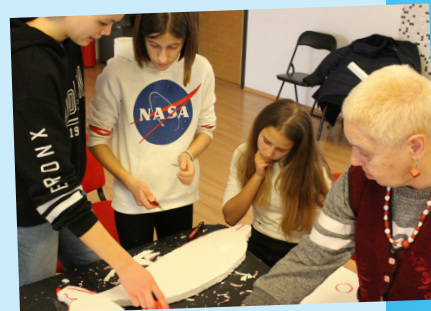
Novigradsko proljeće

Na ovogodišnjem Novigradskom proljeću održanom od 6. do 13. travnja u radionici slikarstva sudjelovao je učenik naše škole Mika Oros. Novigradsko proljeće je smotra stvaralaštva darovitih učenika koja se u počecima od 1974. g. održavala u Novalji kao Listopad u Novalji, a petneest godina kasnije nastavlja s radom u Novigradu kao Novigradsko proljeće. Dugim nizom godina potvrdila se i postala izvanredan primjer pedagoškog rada s nadarenim učenicima, organizirana u stvaralačkim radionicama za riječ, zvuk, sliku i pokret. Tema ovogodišnjeg Proljeća bila je Svjetlost.

Likovna radionica

Učenici likovne grupe s učiteljicom Mirjanom Konta sudjelovali su na likovnoj radionici Udruge roditelja osoba s kombiniranim smetnjama u psihofizičkom razvoju Istarske županije, održane u 3mc u Medulinu. Već tradicionalno naši se učenici priključuju radu Udruge i s članovima sudjeluju u zajedničkom kreativnom radu.

Obilježavanje godišnjice rođenja Tone Peruška u Premanturi

27. veljače 2019. godine naša je škola sudjelovala u obilježavanju 114. godišnjice rođenja Tone Peruška u Premanturi. Uz naše učenike u programu su sudjelovali i učenici OŠ Tone Peruška iz Pule te polaznici Dječjeg vrtića Medulin, podružnica Premantura. Nakon obilaska Kuće prirode, Rodne kuće i Muzeja makete brodova, položili su cvijeće na grob Tone Peruška. Uslijedile su sportske igre i nogometna utakmica čime je program kojim svake godine obilježimo sjećanje na našeg istaknutog učitelja, pedagoga i znanstvenika priveden kraju.

Bio je to lijep susret učenika medulinske i pulske škole, družene različitih generacija djece, odgajatelja i učitelja kojim njeujemo uspomenu na važnog pedagoškog djelatnika koji je svoj život posvetio pedagoškoj znanosti pridonoseći općem razvoju odgoja i obrazovanja našeg školstva.

Izložba fotografija učenika naše škole u 3MC u Medulinu

U petak 1. ožujka 2019. godine u izložbenom prostoru 3MC u Medulinu otvorena je izložba fotografija učenika naše škole. Na poziv udruge Format naši su učenici poslali svoje fotografije između kojih su odabrane najbolje i predstavljene publici. Udruga Format godinama surađuje s našom školom održavajući predavanja i prenoseći učenicima znanja o umijeću fotografiranja. Rezultat je uspješna izložba zanimljivih i originalnih učeničkih fotografija, koje danas, nakon završene izložbe, krasi hodnike naše škole.

Sportski uspjesi

TIJEKOM OVE ŠKOLSKE GODINE NAŠI SU SE UČENICI OGLEDALI U RAZLIČITIM SPORTSKIM NATJECANJIMA I OSTVARILI ZAPAŽENE REZULTATE NA OPĆINSKIM, ŽUPANIJSKIM I DRŽAVNIM NATJECANJIMA.

Plivačka ekipa nastupila je 20. 9. 2018. u Rovinju na županijskom natjecanju. Našu žensku ekipu činile su Lara Miota, Antonia Peruško, Andrea Privrat i Zara Buždon, a osvojile su 5. mjesto.

15. 10. 2018. u krosu na međupćinskom natjecanju naše ekipe osvojile su 4 pehara: jedna 3. mjesto, dvije 2. mjesto i jedna 1. mjesto.

13. studenog u PO Banjole održalo se međupćinsko natjecanje u stolnom tenisu na kojem su uz našu školu sudjelovale škole iz Juršići, Divšići i Marčane. Zlatne medalje osvojile su muška i ženska ekipa OŠ dr. Mate Demarina, drugo mjesto osvojila je muška ekipa iz OŠ Juršići i ženska ekipa iz OŠ Marčana, dok su treće mjesto zauzeli mlađi učenici naše škole.

27.11.2018. u našoj školi održalo se međuopćinsko natjecanje u šahu. Na natjecanju u organizaciji učiteljice TZK Danče Banković sudjelovale su osnovne škole iz Svetvinčenta, Divišići, Vodnjana, Barbana, Krnice i Medulina. Preko 60 učenika okušalo se u šahovskim potezima, a najbolje rezultate postigli su muški timovi iz OŠ Svetvinčenat i OŠ dr. Mate Demarina te ženski timovi iz OŠ dr. Mate Demarina i OŠ Divišići.

7. 12. na županijskom natjecanju u šahu dječaci su osvojili 4. mjesto, djevojčice 5. mjesto.

4. 2. 2019. u Marčani na međuopćinskom natjecanju iz odbojke naša ženska ekipa osvojila je četvrto mjesto

23. - 25. 3. u Poreču na državnom natjecanju u stolnom tenisu naša ekipa osvojila je 5. mjesto. Članovi ekipe bili su: Marin Buić, 8.b, Maximilian Krtalić, 7.c, Borna Zohil, 6.c i Dario Stepčić, 5. a.

27. 03. 2019. na Međuopćinskom natjecanju u malom nogometu za 5. i 6. razrede, naša ekipa osvojila je prvo mjesto.

Voditeljica: Danče Banković

ČESTITAMO!

26. 11. na županijskom natjecanju u stolnom tenisu djevojčice su osvojile 3. mjesto, a dečki 1. mjesto i natjecanje nastavljaju na državnoj razini.

Državni prvaci u veslanju

6. - 8. srpnja 2018. g. u Zagrebu, na Jarunu, održano je državno veslačko prvenstvo na kojem su sudjelovali i učenici naše škole, polaznici Veslačkog kluba Medulin. Svi su osvojili zapažena prva mjesta: Josip Grgorović osvojio je zlatnu medalju u skifu za kadete muške A, a djevojke Sara Lorenčin, Ana Marija Mijandrušić, Antonela Pilat i Katia Naumović osvojile su zlato u četvercu za kadete ženske A.

Naši uspješnici

Ističemo učenike koji su se istakli u dodatnom radu, svojim trudom i rezultatima, te nakon uspješnih školskih razina nastavili na županijskim i državnim natjecanjima. Čestitamo učenicima i njihovim mentorima!

HRVATSKI JEZIK

Nino Perković, 8. a - 7. mjesto

Mentorica: Deborah Brajković

Arianna Zec, 7. d - 8. mjesto

Mentorica: Martina Marčeta-Šverko

Petra Pulić, 7. a - 10. mjesto

Mentorica: Tina Ribić

NJEMAČKI JEZIK

Nino Perković, 8. a - 5. mjesto

Lais Queiros-Popović, 8. b - 1. Mjesto na Županijskom natjecanju, 7. mjesto na Državnom natjecanju

Mentorica: Danijela Lončarić

GEOGRAFIJA

Adrian Mačina, 7. c - 4. mjesto

Mentor: Miroslav Šop-Kebert

BIOLOGIJA

Emili Ilić, 7. c - 3. mjesto

Petra Pulić, 7. a - 4. mjesto

Mentorica: Natalija Zoričić

POVIJEST

Adrian Mačina, 7. c - 6. mjesto

Nino Perković, 8. a - 6. mjesto

Mentorica: Aleksandra Čičak

INFORMATIKA

Informatička štafeta – 6. mjesto

Mia Radulović, 5. c

Alex Demarin, 6. c

Arianna Zec, 7. d

David Mugerli., 8. a

Mentorica: Nataša Kukulja

TEHNIČKA KULTURA

Juraj Teković, 8. a, pozvan na Županijsko takmičenje iz TH Modelarska liga: Matilda Škorić, 6. b, Ilaria Ukotić, 6. b, Ivan Šeb, 6. b i Viktor Krleža, 6. b

Robotika na prstenac održana na kraju prošle školske godine u Puli, Krku i Barbanu: Luka Žufić, Nolan Ilić, Patrik Blašković i Duje Vicković.

Mentorica: Hatka Adrović

Na županijskoj razini LiDraNa sudjelovao je naš Cvrčak te je predložen na državnu razinu.

Sretno, osmaši!

8. a

1. Raul Antelli
2. Jana Bobanović
3. Nastassja Burić
4. Marin Gobin
5. Ena Grahović
6. Josip Grgorović
7. Katia Kirac
8. Leonarda Lleshaj
9. Matteo Ljubešić
10. Mate Maretić
11. Mateo Marić
12. Lara Mihaljević
13. Ana Marija Mijandrušić
14. Lara Miota
15. David Mugheri
16. Katia Naumović
17. Nino Perković
18. Antonela Pilat
19. Lara Poropat
20. Matija Sapotnik
21. Arben Tanushaj
22. Juraj Teković
23. Nicole Tišljarec

Razrednica: Nataša Kukulja

8. b

1. Marin Buić
2. Paula Ćubić
3. Goran Gerlić
4. Matija Kostešić
5. Emili Lorencin Babić
6. Daniel Lunko
7. Karlo Martinčić
8. Daria Mladenović
9. Teo Plastić
10. Lais Queiroz-Popović
11. Melani Radolović
12. Andrea Rudan
13. Leon Titulić
14. Marin Mast Ulaković
15. Alex Ušić
16. Andrea Vilić
17. Marko Vodopija

Razrednik: Miroslav Šop-Kebert

Curčak